உ

முருகன் துணை.

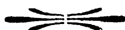
ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ அழகுமுத்துப் புலவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீ மெய்கண்ட

வேலாயுதசதகம்.

திறப்புகழ்.

இவை

நாகை நீலலோசனிப் பத்திராதிபரும்

நாகபட்டினம் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதருமாகிய

ஜி. சதாசிவம்பிள்ளை அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

அவர்களது மாணாக்கரிலொருவராகிய

A. G. குமாரசாமி அவர்கள்

பொருளுதவிகொண்டு

நாகபட்டணம்

நீலலோசனி அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இரண்டாம் பதிப்பு காப்பி 1000

இதன் விலை அணா 4.

1915

உ

முருகன் றுணை.

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

அருணையம்பதியிலவதரித்த ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த திருப்புகழ்த்தோத்திரங்கள் ஸ்ரீகுமா ரக்கடவுளுக்கு எவ்வாறு இனிய தோத்திரங்களாயிரு க்கின்றனவோ அவ்வாறே **இவ்வழகுமுத்துப் புலவர்** அருளிச்செய்த இந்த "வேலாயுதசதகம்" "திறப் புகழ்" ஆகிய நூற்களிலுள்ள தோத்திரங்களும் அக் குமாரக்கடவுளுக்கு இனியனவாயிருக்குமென்பது அவ ற்றைப் படிக்கும் நல்லோர் பலருக்கும் இனிது விளங் கும். இப்புலவருடைய திருப்பாடல்கள் அதிமதுரமும் அற்புதமுமா யிருக்கின்றன பொருளமைதியிலும் மிகச்சிறந்தன. இவற்றை நோக்கியே இற்றைக்குப் பதினைன்காண்டிற்குமுன்னர் இவ்விரண்டு நூற்களையும் ஒருங்கே அச்சியற்றி வெளிப்படுத்தினோம்.

இந்நூற்களைப் படித்த பக்திமான்கள் பலரும் பற்பல இடங்களிலிருந்து புத்தகம் வேண்டுமென்றெ ழுதியனுப்பியும் பிரதிகள் கைவசமில்லாததால் அவர் கள் அவாவைப் பூர்த்திசெய்ய முடியவில்லை.

இவ்விஷயத்தை ஆசிரியர் அழகுமுத்துப்புலவர் திருமரபினரும் எனது அருமைமாணாக்கரும் "**ஸ்ரீஅம் பலவாணதேசிகபுத்தகசாலைக்**" காரியதரிசியும் "**நாகை சன்மார்க்க சங்கத்தின்** உபஅக்கிராசனாதிபதியுமாகிய ஸ்ரீ A. பெ. குமாரசாமிச் செட்டியாரிடம் தெரிவி க்கவே இவ்விரண்டாம்பதிப்பு அச்சியற்றத் தூண்டி யியற்றுவித்தார். இப்புலவர் பெருமானின் சரிதமும் இவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய "**ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலா யுதவுலா**" "**ஸ்ரீ காயாரோகணக் குறவஞ்சி**" என்னும் இர

ண்டுபிரபந்தங்களும் ஸ்ரீ A.G. குமாரசாமி அவர்களின் பெருமுயற்சியின் பயனைக் கிடைத்துள்ளன. சரித்திரம் இத்துடனச்சிடப்பட்டுள்ளது மற்ற இரண்டு நூற்களும் கூடிய சீக்கிரம் வெளிவரும்.

இதற்காகும் பொருட்செலவுமுழுதும் இவருடையதே. இவருடைய விடாமுயற்சியையும் பக்தி சிரத்தையையும் பற்றியாம் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இவர் இதுபோன்ற சற்கருமங்களை மனமொழி மெய்களால் தினந்தோறும் செய்துகொண்டு சுகஜீவியாய் வாழ்ந்துவரத் திருவருள்புரியும்படி கலியுகவரதராகிய ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலாயுதக்கடவுளின் திவ்ய திருவடிகளை மனமொழி மெய்களால் தினந்தோறும் வழுத்துகின்றோம்.

நாகப்பட்டினம், 1—6—15.

ஜி. சதாசிவம் பிள்ளை
நாகை "நீலலோசனி" பத்திராதிபர்

ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலவர் திருவடிவாழ்க! சுபம்.

முருகன் றுணை.

ஸ்ரீ அழகுமுத்துப் புலவர்

சரித்திரம்.

(இந்த இப்புலவர் பெருமானின் தமையன் சந்ததியில் வந்தவரான ஸ்ரீ அண்ணாமலைச்செட்டியார் என்பார் எழுதி வைத்திருந்த குறிப்பிலிருந்து ஸ்ரீ A. G. குமாரசாமி அவர்கள் எழுதித்தந்தபடி அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.)

நம் பரதகண்டத்தின் பூங்காவன மென்றழைக்கப்படும் இச் சோழதேசத்தில் மகா மகிமைகளை யுடையதும் சமயாசாரியர்களால் பாடல் பெற்றதுமான சிவராஜதானி க்ஷேத்திரமெனப்படும் நாகையம்பதியே இப் புண்ணிய புருஷரின் அவதார க்ஷேத்திரமாகும்.

இங்குள்ள ஸ்ரீ நீலாயதாக்ஷியம்மன் கோவில் வடக்குவீதியில் சேனைத்தலைவர் மரபில் இற்றைக்கு நூற்றெண்பது வருடங்களுக்குமுன் ஸ்ரீமான் அம்பலவாணசெட்டியாரும் அவரது பத்தினியார் ஸ்ரீமாது சிவகாமசுந்தரி அம்மையாரும் செய்த நற்றவப்பயனால் வைகாசிமாதம் விசாக நக்ஷத்திரம் கூடிய சுபதினத்தில் திருவவதாரம் செய்தார்.

இவருக்கு மூன்று சகோதிரர்களும் ஒரு சகோதிரியும் உண்டு. இங்குள்ள ஸ்ரீ குமரகோவில் என்னும் ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலாயுதாலயத்தில் ஸ்தானீகராயிருந்துவந்த இவரது தந்தையார் இவருக்குப் பூர்வகர்மரோகமேதோ இருந்தமைகொண்டோ அல்லது வேறு எக்காரணம்பற்றியோ இவருக்கு இளமையிற் கல்வி பயிற்றுவிக்காதுவிட்டு விட்டனர். எனினும் இவர் பதினாறு வயதளவிலேயே நன்னடையுடன் ஸ்ரீ குமாரக்கடவுளிடம் அன்புகொண்டு சடாக்ஷரமௌனியாய் தந்தையார் பணியைத் தலைமேற்கொண்டு தம்காலத்தின் பெரும்பாகத்தை ஸ்ரீ சண்முகப்பெருமான் சந்நிதியிலேயே கழித்துவந்தனர். இரண்டு வருஷங்களின்பின் இவரது தந்தையார் காலஞ்சென்று விட்டனர். உடனே அவர் பணியை அக்காலத்து அக்

கோவிலின் தர்மகர்த்தாயிருந்தவர் விரும்பியபடி தந்தை யார் உத்தியோகத்தைத்தாமே நிர்வகித்து வந்தனர். இவரிடத்தில் சிற்சில சமயங்களிற் கண்ட தெய்வீகத்தன்மையால் பலர் இவர் பால் அன்பும் ஆதரவுங்கொண்டிருந்தனர். இவர் இரவில் ஸ்ரீ குமாரக்கடவுளின் நைவேத்தியமன்றி வேறெதையு முண்ணும் வழக்கங்கொண்டவரல்லர். இவ்வாறு நிகழ்ந்து வருங்கால் ஓர்நாள் பணியின் மிகுதியால் களைப்புற்று ஆலயத்திலுள்ள வாகனங்களினிடைவெளியில் அயர்ந்து நித்திரைபோவாராயினர். அர்த்தசாமமுடிந்தபின்னர் இவரைக்குருக்கள் முதலாயினர் பன்முறை விளித்தும் வாராமையால் ஆலயத்திற்குள் நித்திரைபோவதை அறியாது குருக்கள் முதலியோர் ஆலயத்தைத்திருக்காப்பிட்டுத் தத்தமிருப்பிடம் போயினர். பிறகு நடுச்சாமத்தில் இவர் நித்திரையினின் றெழுந்து கதவுகள் திருக்காப்பிட்டிருக்கக் கண்டார். பசிநோய் தம்மை அளவு கடந்து வருத்துவதைக் குறித்து சண்முகப்பெருமான் சந்நிதியில் முறையிட்டு அங்கேயே திரும்பவும் படுத்துறங்குவாராயினர். இப்பக்தரின் பசியையாற்றத் திருவுளங்கொண்ட வேலாயுதக்கடவுள் அவருக்குவழக்கமாய் அன்னங்கொடுத்துவரும் தங்கோயிற் பிராமணப்பிள்ளை வடிவங்கொண்டெழுந்தருளி இவர் முன்தோன்றி "என்ன! அழகுமுத்து" எனலும் இவர் தாம் நித்திரைபோன விஷயத்தைச்சொல்லிப் பசி நோய் தன்னை அளவுகடந்து வருத்துவதால் உடனே அன்னங்கொடுக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தார்.

உடனே ஐயராய்வந்த மெய்யர் திவ்யப்ரசாதமும், தீர்த்தமும், கொடுத்தருள அதனையுண்டு தம்பசிநோயோடு நீளத்திருந்து மாளாத்துயர்தந்துவந்த பூர்வகர்மநோயும் நீங்கப்பெற்றுக்களை தீர்ந்து திவ்யதேஜோமயமாய்க்களிப்புற்றிருந்தார் அப்பொழுது ஐயர் 'ஏ! அழகுமுத்து ஏதாவது பாட்டுப்பாடுவாயாக" வென்றருளினார் "ஐய! கல்வி மணம் வீசப்பெறாத தமியேன் எவரைக்குறித்து எவ்வாறு பாடவல்லேன்" என உடனே ஸ்ரீ சண்முகப்பெருமான் ஆறுமுகங்களும் பன்னிருகரங்களும் தோன்றமயில்வாகனரூடராய்க் காக்ஷி கொடுத்து நான்தான் மெய்கண்டவேலவன் என்னையே துதித்துப் பாடுவாயாக என்று வரந்தந்தருளி மறைந்தனர். அந்நிமிஷமே கவிபாடும் சக்தி உண்டாகி கடல்மடை திறந்தாற்போல் மெய்கண்ட "வேலாயுதசதகம்" என்னும் நூலைநூறு செய்யுட்களாற்பாடிமுடித்

தனர். மறுநாட்காலையில் கோவிற்கதவு திறக்கப்பட்டவுடன் காளமேகம்பொழிவதை யொப்பசந்தவேள் சந்நிதியில் சந்தக்கவி பாடிக்கொண்டிருக்கும் இவரைக்கண்டு அதிசயித்தார்கள்.

ஐயனை தருளைப்பெற்றார்க் கதிசய மிதன்சொல் மூன்று
வையமுந் தொழிலுஞ் செய்ய வல்லவ ரவரேயன்றோ.

என்றபடி அழகுமுத்து என்ற இயற்பெயர் காரணப் பெயராகும்படி நேற்றுவரையிருந்த கடியகல்லாமையும் கொடியவியாதியும் நீங்கப்பெற்று அதிசுந்தரரூபராய் கவி மாரிபொழியும் அதிசயத்தைக்கண்டு பொய்கண்டார் பாலனுகாத மெய்கண்ட வேலவரின் திருவருட்டிறத்தையும் இப்புண்ணிசீலரின் உயர்நிலைப் பக்தியின் திறத்தையும் பற்றியாவரும் கொண்டாடினேர்கள். அன்று முதல் அழகுமுத்து என்பதனேடு புலவர் என்பதையுங் கூட்டி அழகுமுத்துப் புலவர் என்று யாவரும் வழங்கிவந்தனர். அதன் பிறகு "திருப்புகழ்" "மெய்கண்ட வேலாயுத வுலா" என்னும் பிரபந்தங்களை சுப்ரமணியக்கடவுள் பேரிலும், சாயாவனசுவாமி பேரில் சாயாவன குறவஞ்சி என்ற பிரபந்தத்தையும் பாடிமுடித்துத் திருவருட்செல்வராய் காலங்கழித்து வந்தனர்.

இவ்வாறு குமாரக்கடவுளின் அநுக்கிரகத்தைப் பெற்ற நாள்முதல் ஞானப்பியாசமுதிர்ந்து நைஷ்டிகப் பிரமச்சாரியாகவிருந்த இம்மகானுபாவர் க்ஷேத்திர யாத்திரைசெய்யக்கருதி வடநாடுசென்று சிலகாலங்கழித்துத் திரும்புகையில் சீர்காழியையடைந்து விதிப்படி சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு திருக்கோவிலுக்குப் பக்கத்தேயுள்ள சேனைத்தலைவர் மரபினரின் திருமடாலயத்தில் தெற்குநோக்கி வீற்றிருந்த வண்ணமே திருமேனிக்குப் பரிபூரணகாலம் வந்துவிட்டது.

இவர் அங்குபரிபூரணமடைந்த சித்திரை மாதம் சதயநக்ஷத்திரம் அதே நிமிஷத்தில் இங்கு மெய்கண்ட வேலவமூர்த்தியின் சந்நிதியில் மாலைக்காலம் நடக்கும் சமயம் குருக்கள் பக்தர்கள் முதலிய பலரும் பார்க்க இப்புலவர்பெருமான் ஸ்ரீ கந்தவேள் சந்நிதிக்குள் நுழைந்ததை யாவரும் கண்டு திரும்ப வெளிவரக்காணமையால் அதிசய

முற்று பிரமித்தார்கள் பின்னர் விசாரிக்கையில் சீர்காழியில் இவ்விடம் சந்நிதிக்குள் நுழைந்த அந்த க்ஷணத்தில் அவரது திருமேனியை திருத்தி மெய்கண்டவேலவரின் திருவடி நீழலில் ஐக்கியமானது தெரிந்து திருவருளைச் சிந்தித்து வந்தித்துக் களிப்படைந்திருந்தார்கள்.

இம்மகானுபாவரின் திருமேனி தற்போதுள்ள சீர்காழி ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குத் தென்புறத்தேயுள்ள ஸ்ரீ திருத்தாளமுடையார் கோவிலுக்குச் சமீபத்திலிருப்பதாக அறிகிறோம்.

இப்படி மெய்கண்ட வேலவரை கைகண்ட தெய்வமாக பிரத்தியக்ஷத்தில் கண்ட இம்மகானின் திவ்ய இந்நூற்களைப் படித்தவர்களும் இவர் ஜனித்த நக்ஷத்திரத்திலும் பரிபூரணமடைந்த நக்ஷத்திரத்திலும் விரதமிருந்து ஷண்முகக்கடவுளுக்கு அபிஷேக ஆராதனை குருபூஜை முதலியன செய்து வருபவர்கள் இகத்தில் அஷ்ட ஐஸ்வரியமும் பெருவதுடன் பரத்திலும் சதானந்தரா யிருப்பாரென்பது திண்ணம்.

A. G. குமாரசாமி.

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

ஸ்ரீமெய்கண்டவேலாயுதசதகம்.

விநாயகர்காப்பு.

பின்முடுகு வெண்பா.

காலா யுதத்தான்மெய் கண்டவே லாயுதன்மேல்
வேலா யுதச்சதக மேயுரைக்கச்—சேலார்கண்
கும்பதனச் சம்பிரமக் கொம்பிமயத் தம்பிகைசொற்
கம்பமதத் தும்பிமுகன் காப்பு.

நூல்.

கலிவிருத்தம்—பிரிந்திசை வண்ணம்.

பொன்பூத்தநூ புரப்பாதமும் புரிபூத்தமார் பீராறுதோள்
முன்பூத்தகண் முன்னான்குடன்முடியாறுகைவடிவேலுமாய்
கொன்பூத்தவென் னிதயத்திலே குடிகொண்டருள்கூர்வா
ய்குற, மின்பூத்தபா காசண்முகா வேலாயுதா வேலாயுதா.

கனவுக்குளே நீவந்தெனைக் கலையோதெனக் கற்பித்ததும்
நினைவுக்குளே கண்டேனலால் நினைவுக்கது நிசமல்லவே
சுனையுற்றநீர் நிழலல்லவே தோன்றாத்துணை யாய்நின்றிடு
வினையத்தையென்சொல்வேனையா வேலாயுதாவேலாயுதா.

பன்னாளெனு மூவொன்பதிற் பதின்மூன்றுநாள் பதினேழு
நாள், இன்னாளினி யின்னாளையே யென்பாரிவை யெந்நா
ளுமே, உன்னாளெனத்திரிவேனினி யொருநாளுமே இருநா
ளுமாய், மின்னாளிடப்பாகன்றரும் வேலாயுதா வேலாயுதா.

உனையே தெய்வ மாதாபிதா வுபதேசசற் குருவென்று
நான், நினையேனவாவொழியே னெறிகில்லேன்றிருவெண்
ணீறுமே, புனையேனொரா றெனுமந்திரம் புகழேனலோ
திகழ்வானவர், வினையேசெய்வஞ் சனையாளுவாய் வேலாயு
தா வேலாயுதா. (ச)

பனைதீர்த்தவன் சிறைதீர்த்தவன் பழிதீர்த்தவன் பகை
தீர்த்தவன், கனைதீர்த்தவன் மறைதீர்த்தவன் கலிதீர்த்த
வன் கருதார்கள்வஞ், சனைதீர்த்தவன் முனைதீர்த்தவன்
தமிழ்தீர்த்தவன் றமிழ்ப்பாண்டியன், வினைதீர்த்தவன் நீய
ல்லவோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (ரு)

கானக்கொடி வலமாகியுன் கண்ணன்கொடி யிடமாகியுன்
சூனக்கொடி யவர்பால்வரும் சோழன்கொடி போய்ச்சிறு
வாய், வானக்கொடியிடனுவினன் வாகைக்கொடிதாளுங்கு
டர், மீனக்கொடி யானென்பனோ வேலாயுதா வேலாயுதா.

ஒறுப்பார்களுக் கொருநாட்பல னோங்காரமா மாங்காரமே
பொறுப்பார்களுக் கானுலுமிப் புவிமட்டுமே புகழென்று
தான், மறுப்பாடிலாக்குறள் சொல்லியவகைகண்டுமே வன்
மத்தினுல், வெறுப்பார்களுக் கென்னேபலன் வேலாயுதா
வேலாயுதா. (எ)

எறும்பானையீ றெடுத்தேனுட லின்னம்பிறப் பொழிந்தே
னிலே, யுறும்பாவமென் போற்செய்தபே ருலகத்தொரு
வருமில்லையே, நறும்பாலினெய் போற்கல்வியும் ஞானத்
தையும் நல்காவிடில், வெறும்பாலடையமுதாகுமோ வே
லாயுதா வேலாயுதா. (அ)

எறிக்குஞ்சுடர்த் தீபத்தையே யேற்றும்பொழு திருளான
தைப், பறிக்குஞ்சுடர் தானென்றதைப் பார்த்தோரு
டைப்படலத்தையே, மறிக்கும்மிடமதுகண்டலோ மாயை
க்குநீ வகைசொல்லுவாய், வெறிக்கும்புய தயபாரனே வே
லாயுதா வேலாயுதா. (கூ)

நீறிட்டவர் முகபங்கயம் நித்தந்தரி சித்தாற்பலம்
மாறிட்டம ருலகாளுவார் மறுஜென்மமும் வாராதென

வேறிட்டசே வுடையார்மழு வேற்கின்றது மிதற்கல்லவோ
வீறிட்டநீ றனுபூதிதான் வேலாயுதா வேலாயுதா. (க0)

ஆளாமைபோ லடங்காமலே யஞ்சாமையா யறியாமையாய்
வாளாமை நேத்திரமேபெறு மாளுர்கள்மேல் மயலாகியே
தாளாமையே செய்தேனலாற் றன்மந்தலை காப்பாமெனும்
வேளாமையே செய்தேனிலை வேலாயுதா வேலாயுதா (கக)

அளக்கிற்பெருங் கடலைக்கர மடக்குமுனி கயத்தாமையா
யிளக்கிற்கலை போதித்தநீ யெமக்கெப்படிப் போதித்திடில்
துளக்கிற்புனல் வாகாளுமேசொலத்தகு மெய்ஞ்ஞான
மும், விளக்கிற்கொளுந் தீபந்தமாம் வேலாயுதாவேலாயுதா.

துளாவுமதிப் பிடிதோணிமேற் றூரத்தினிற் செல்வோமெ
ன, அளாவுமனம்பேராசையி லளந்தத்தையே யளப்பாயது
களாவின்கனி மையானதுங் காய்ந்தின்றபின் கனியுண்மை
யாம், விளாவின்கனிகனியல்லவோ வேலாயுதா வேலாயுதா.

தளையும்பெருங் குடும்பச்சுமை தாங்காதுதத்தளித்தால்வழி
யுளையும்சறுக் கலுமாகிஞ லுத்தியோகமெப் படிச்செய்கு
வேன், அளையுங்கலைதெரிகல்வியொன் றற்றுவினியாளுள்வ
ளோ,விளையும்பயிர்முளைசொல்லுமேவேலாயுதாவேலாயுதா.

வள்ளற்சடை மீதேறியே மதித்தோணியாய் மாமக்கரா
வெள்ளப்படாத் துடுப்போடுகொக்கிறகென்னும்பாய்முறை
தூக்கியே, பள்ளப்புனற்பாகீரதிப்பாவைக்குளே பாலாழியா
ம், வெள்ளத்தினில் விளையாடுவாய் வேலாயுதாவேலாயுதா.

வளர்க்கின்றமா மறைநான்முகன் மாலீசனும் வகையாகவே
யளக்கின்றமுக் காணிக்குநீ யருக்காணியாய் யாவர்க்குமே
வுளக்கண்ணிருப் பதையெண்ணிலா ரூரூர்தொறுமுழல்வா
ரவர் விளக்கன்றியேதீத்தேடுவார் வேலாயுதா வேலாயுதா.

கோளூர்வரா கமுமூரவே கூறுங்கர ணமும்யோகமும்
நாளூர்வதுந் திதியூர்வது நமனூர்புகும் நாளல்லவோ
வாளூர்விழிக் குறமாதுதெய் வானைத்திரு மயில்பாகனே
வேளூரனே வயலூரனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (௰எ)

வள்ளிக்குநே ரிடையார்க்குமொள் வாளுக்குநேர் விழிநாசி
கை, எள்ளுக்குநேர் மொழியார்க்குமவ் வீசன்விழி யால்
வெங்குறை, கொள்ளிக்குள மெலியாமலே கூர்வாயருள்
கொம்பொன்றிலா, வெள்ளிக்குநா யகசுந்தரா வேலாயுதா
வேலாயுதா. (மஅ)

எள்ளாடுசெக் கைப்போலவு மீக்காலையா டற்போலவுங்
கள்ளாடுபூ மணம்வண்டுபோற் காப்பாற்றுயிர் கவர்வானெ
மன், பள்ளாடுவேளையில்வந்து காபலதெய்வநின்னிகர்வெய்
துமோ, வெள்ளாடரிப்போலாகுமோவேலாயுதாவேலாயுதா.

உள்ளானைமெய் யுரையானைமா லொழியானைவீண் பழியா
னைபொய், தள்ளானைவஞ் சகத்தானைநோய் தவிழானைப்பா
தகத்தானை, கெள்ளானைவொன் றறியானைநின்றேத்தானை
நீ ரெட்சித்திடாய், வெள்ளானைமா முகத்தான்றுணை வே
லாயுதா வேலாயுதா. (உo)

நாளைக்கிருப் போமென்பதும் நம்பிக்கையோ நற்சந்தன
வாளைக்களந் தனில்வைத்திடும் வாறல்லவோமாய்கின்றநா
ள், காளைக்கடா வினிலேறிவெங் கட்காலஞர்கடினஞ் செயு
ம்,வேளைக்குநீ துணையாகுவாய் வேலாயுதாவேலாயுதா.(உக)

கோளொன்றுமே சொல்வார்புகழ் கொள்ளாரையுங் குன்
ஞெப்பதாங், தோளொன்றுநம் துரையென்றுசெஞ் சுடரெ
ன்றுநீ துணையென்றுபொற், ருளென்று சொன்னதுமன்றி
யே சற்றும்பய மில்லாதுசெவ், வேளென்றபா தகமென்று
போம் வேலாயுதா வேலாயுதா. (உஉ)

வளையாடமே கலையாட நூல் வடமாட நூ புரமாடவே
கிளையாடவே கொடியாடவே கிளியாடவே யளிபாடமர்
தளையாடவே நடமாடமா தரைமேவுகா மியையாளுவாய்
விளையாடுமா மயில்பாகனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (உங)

நீளாமலே வினைகாலமும் நேராமலே நிரையத்தலம்
ஆளாமலே பொறியாலுள மலையாமலே யனல்வாயுடல்
மாளாமலே மாண்டாலுனை மறவாமலே மறுஜென்மமும்
மீளாமலே யெனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (உச)

சூழாமலே கலிதீவினை தொடராமலே படர்நல்வினை
பாழாமலே யயனுருப் பண்ணாமலே பெண்ணாசையா
லாழாமலே யமதூதர்வந் தணுகாமலே நரகத்தின்வாய்
வீழாமலே யெனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (உரு)

அழலுக்கிடும் விறகாகுமென் றறியாமலே பொறிமாதர்கள்
குழலுக்கிடும் மலர்யாவையுங் கொண்டேகியுன் றண்டா
மரைக், கழலுக்கிடும் வகைசற்றுமே கருதாமலென் புரு
டாயுளும், விழலுக்கிடும் புனலாகுமோ வேலாயுதா வே
லாயுதா. (உசு)

வழியாயிரங் காட்டாமலோர் வழியாயிரங் கரைசெய்குவாய்
பொழியாயிரம் பேராயுனைப்புகழத்தொழத் தெரிசிக்கவே,
மொழியாயிரம் நன்னாவுடன் முளரிக்கர மோராயிரம், விழி
யாயிரம் பெற்றேனிலை வேலாயுதா வேலாயுதா. (உஎ)

பூவாகியுன் னடிசார்ந்திலேன் பொடியாகியுன் மெய்தீண்டி
லேன், பாவாகியுன் பேர்தாங்கிலேன் பணியாகியுன் புயமா
கிலேன், றேவாகியுன் படையாகிலேன் சேயாவடி யேனுய்
வனோ, மேவாதசூரனை வென்றவா வேலாயுதா வேலாயுதா.

தவத்துக்குடம்பெடுத்தேனிலை தாரித்திரத்தோற்றத்துட
னவத்துக்குடம் பெடுத்தேன்பிணி யாசைக்குடம் பெடுத்
தேனறும், பவத்துக்குடம் பெடுத்தேன்பிறர் பழிப்புக்
குடம் பெடுத்தேன் மன, விவத்துக்குடம் பெடுத் துய்வ
னோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (உகூ)

காலாயுதா வாசாலகா காபாலிசே யாபூதரா
சீலாவிசா காதாபரா தேவாதிபா சேனாதிபா
நாலாகலா கோலாகலா ஞானோதயா வேதோத்தமா
மேலானவா நாகாபுரா வேலாயுதா வேலாயுதா. (௩0)

மாலென்றுமென் னிடமாகையால் மடவார்கள்கண் வாளெ
ன்றுசெஞ், சேலென்றுமைக் கடலென்றுமத் தேனென்று
மம் மானென்றுவெங், கோலென்றுசொன் னதுமன்றியே
குணகீனனன் கூசாமலுன், வேலென்றபா தகமென்று
போம் வேலாயுதா வேலாயுதா. (௩க)

வல்லங்கமா முலைகாட்டியும் வாளங்கமாம் விழிகாட்டியு
மல்லங்கமாங் குழல்காட்டியு மமுதங்கமாமொழிகாட்டியும்
பல்லங்கமாம் நகைகாட்டியும் பங்கப்பரத் தையர்செய்திடும்
வில்லங்கமே தீர்த்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

கல்லாதவன் றுதியாதவன் கருதாதவன் கற்றோர்கள்பாற்
செல்லாதவன் பணியாதவன் றெளியாதவன் செவியாத
வன், பொல்லாதவன் பூணாதவன் பூசாதவன் புலனைந்தை
யுட், வெல்லாதவ னினியுய்வனோ வேலாயுதா வேலாயுதா.

விலங்கைவலி யம்மென்றடி மேலர்ச்சனை செய்யாக்கொடு
விலங்கைப்புரப்பதுமுன்கடன் மிகவெம்பினே னுனைநம்பி
னேன், விலங்கைச்செயம் பெறுசூரனை வென்றவிபூ தர்க
ன்காவினில், விலங்கைத்தறித் திடுகந்தனே வேலாயுதா
வேலாயுதா. (கச)

மாலுக்கிணை தானாகியே வழங்காதவன் வயிறோ பெருஞ்
சாலுக்கிணை தானானவன் றருவாரையுந் தடைசெய்குவே
னாலுக்கிணை யாய்நல்கிடா தளிக்குந்தரு விக்குந்தடை
வேலுக்கிணை தானாவனோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (கரு)

சேலுக்குவேல் வாளுக்குமை திளைக்குங்கரு விளைக்குமது
காலுக்குநீள் கடலுக்குமக் கடுவுக்குமா வடுவுக்குவெங்
கோலுக்குமங் குடங்கைக்குநற் குவளைக்குமா னெமனுக்கு
ம்வை, வேலுக்குநேர்விழிவள்ளிசேர்வேலாயுதாவேலாயுதா.

மாலைப்பிறை போற்செல்வமும்வளராமலே வறுமைத்துயர்
காலைக்கதி ரெழுமுச்சியிற் கனலொத்திடுங் கடினத்தி
னால், ஆலைக்கிடுங் கழையாகினே னழலுக்கிடு மெழுகாகி
னேன், வேலைக்கிடுந் தூறாகினேன் வேலாயுதாவேலாயுதா.

தோளுந்துணை யென்புந்துணை துணையாகையால் துணையா
கிய, காலுந்துணை கையுந்துணை கண்ணுந்துணை கண்புக்
கெலா, மாலுந்துணை யதுபோல்வரு மாதங்கநேர் போதி
னான, வேலுந்துணை மயிலுந்துணை வேலாயுதா வேலாயுதா.

தலைக்கப்புற மோடும்புனல் சாணோடியென் முழமோடி
யென், மலைக்கப்புற முயர்பாவமும் வளர்ந்தாலும் வகை

யேதினி, நிலைக்கும்படி தயைசெய்குவாய் நீயன்றிவே றில்லைப்பிறை, மிலைக்குஞ்சடைப் பரமன்றரும் வேலாயுதா வேலாயுதா.

நற்புத்திரா நன்மார்க்கரா நன்ஞானரா நல்லோர்வயிற் றற்புத்தியி னற்கோள்பதி னோராமிடத் துதயஞ்செயக் கற்புத்தியாய்க் கதிரானர்போற் கற்பித்தியாய் கருணாகரா வெற்பத்திமா முகனார்துணை வேலாயுதா வேலாயுதா. (௨௦)

நாலாகலைக் கீரர்க்குவேல் நடத்தும்படி நமனெய்தினால் சேலாகிய விழிவள்ளியார் தெய்வானையாந் தேனாருடன் மாலாகிநீ விளையாடினால் மயிலாகினு மயில்தப்பினால் வேலாகிலும் வரக்காட்டுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (௨௧)

தலையாந்திறப் பிணைகாட்டியுந் தாளாந்திறச் சிலைகாட்டியு மலையாழியில் விழுவார்கள்போ லழுந்தாமலு மிதவாமலுந் தொலையாதசஞ் சலவாழ்க்கையிற் சுழல்போதொரு சுறவா ய்வரும், விலைமாதர்பாலுறவாவனோவேலாயுதாவேலாயுதா.

துரகத்தையே செய்தேனலாற் சுகிர்தத்தையே செய் தேனிலை, யுரகத்தினுக் கமுதங்கொடுத் துறவாடியே பெறுநஞ்சுபோல், நரகத்தையே பெறுமெய்ப்பொருள் நானல்கவே யூனல்குவார், விரகத்திலே மனம்வைப்பனோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (௨௩)

சரதத்தையே சொல்லாமலே சரதத்தையே சொல்வார்ம தன், இரதத்தையே நிகரல்குலா ரின்பத்தையேயன்புற்று நான், சுரதத்தையே செய்தேனலாற் சுகிர்தத்தையேதரு கார்த்திகை, விரதத்தையேசெய்தேனிலைவேலாயுதா வே லாயுதா.

காரானமே னியன்வாசவன் கஞ்சாசன னஞ்சானன னாராலுமே முடியாவணம்யாமே முடித்தருள்வோமெனச் சூராதிசூரனைவென் றுவிண் டொடுக்கிடத் தவசம்பெறு வீராதி வீரனும் நீயலோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (௨௫)

அருந்தாதைதாய் மகன்றாரமா மெம்பாரமே சுமந்தாசை யால், வருந்தாதெலா மெலிந்தோயவோ வளைந்தேறுகூ

னுடம்பானவா, ரறிந்தாரிதோ மடிந்தாரைரயோ வெனும்
போதிலே செழுந்தீயின்வாய், விருந்தாகவே யிருந்தேனே
யாள் வேலாயுதா வேலாயுதா. (௪௬)

துரும்பானதைத் தூணுக்குவாய்த் தூணைதைத் துரும்பா
க்குவா, யரும்பாரமே ருவைரேணுவா யணுவானதை மக
மேருவா, யிரும்பாரிற்செய் வாய்சாட்டைதா னில்லாமற்
பம் பரமாட்டிய, விரும்பாண்மையின் றிறமென்சொல்
வேன் வேலாயுதா வேலாயுதா. (௪௭)

பூரித்திடுஞ் சுடரித்திடும் புளகித்திடும் பூணுரமே
பாரித்திடு மிளநீரெனப் பச்சென் றிடும் வெச்சென்றலங்
காரித்தசெப் பெனவிம்மியே கச்சுக்கடங் காமற்பொரும்
வேரித்தனக் குறமங்கைசேர் வேலாயுதாவேலாயுதா.(௪அ)

வருதிட்டமும் பொருதிட்டமும் மதிதிட்டமும் விதிதி
ட்டமு, மொருதிட்டமோ பலதிட்டமோ வோதிட்ட
சொல் வாதிட்டமே, பொருதிட்டசூரனை வேலினாற் பொ
ன்றிட்டுற நினதென்னவே, விருதிட்டசேவற்கேதனு வே
லாயுதா வேலாயுதா.

குரலைக்கொடி சாவற்பரி கொங்கைத்துணை பதியாயுத
மிரலைக்கக விடைதாரமின் னென்றுலுநீ பொறுக்கக்கடன்
நரலைக்கொரு மகராகர. நயனத்திலே கைபட்டிடில்
விரலைத்தறித் திடுவார்களோ வேலாயுதா வேலாயுதா.(௫0)

மயில்மஞ்சினைக் கண்டாற்போல மகிழ்வெய்தியே வாஞ்சி
த்தபேர்க், கயில்மஞ்சனப் பதுமச்சர ணுதாரமென் றறியா
மலே, துயில்மஞ்சமா ளிகைசெம்பொனே சுகமென்றுமே
துணியும்பொலேன், வெயில்மஞ்சளே நிலையென்பனோ
வேலாயுதா வேலாயுதா. (௫௧)

கைகண்டநெல் லியைப்போலவே கரங்கண்டுளங் களிகூ
ரவே, யைகண்டமே லுறுநாளில்வந் தஞ்சேலெனு வருள்
செய்குவாய், செய்கண்ட நாகையிலுத்தமத் தியாகேசர்
தன் சேயாகுகா, மெய்கண்ட வேலாசண்முகா வேலாயுதா
வேலாயுதா. (௫௨)

பயனுகைக்கே தமிழ்பாடினுற் பகர்தீபமாம் பரிசித்திடில்
வயனுகைக்கே யெழுதாவிடி லாற்றங்கரை மரமல்லவோ
சயனுகைக்கே சரிமார்க்கமாக் காலாடிதன் றுணையானவர்
வியனுகைக்கே சயவாகனு வேலாயுதா வேலாயுதா. (௫௩)

ஈயாமலும் நல்லோர்களை யெண்ணுமலு மெண்ணிக்கலை
யாயாமலுந் தேளாமலு மறியாமலு மறிவீனர்பா
லோயாமலுந் தமிழ்சொல்லியுமுண்டோபலனுனை நம்பினே
ன், வீயாமலுன்னருள் செய்குவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

கைசொல்லுவேன் புடைவைக்குளே சைச்சாடையுஞ் சொ
ல்வேன்மழு, நெய்சொல்லுநின்னையென்பது நீயென்றுளம்
நினையாதவன், பொய்சொல்லுவேன் வசைசொல்லுவேன்
புறஞ்சொல்லுவேன் பிழைசொல்லுவேன் மெய்சொல்லு
வே னறிகின்றலன் வேலாயுதா வேலாயுதா. (௫௫)

நம்பிக்கையா னவனுக்கொரு துணையானவா சுரர்சேவிதா
நம்பிக்கைநீ யல்லாமலே நாடேனொரு தெய்வத்தையு
மம்பிக்கைநேர் விழியார்மொழி யார்வுக்குடை யானென்று
தான், வெம்பிக்கைவிட்டாலுமய்யனுவேலாயுதாவேலாயுதா

ஆம்போதும்வேல் மயிலுந்துணை யாகாமலே யாசங்களுர்,
போம்போதும்வேல் மயிலுந்துணை பொறிநட்பமும் நெறி
தப்பியே, சாம்போதும்வேல் மயிலுந்துணை சடம்வீழ்ந்த
பின் பிடிசாம்பலாய் வேம்போதும்வேல் மயிலுந்துணை
வேலாயுதா வேலாயுதா. (௫௭)

காம்பாகுமென் றோள்வல்லியார் காந்தாபுகழ்ச் சேந்தாவிட
ப், பாம்பாகுமா பரணன்றரு பாலாதிருப் புகழுக்குமெய்,
யாம்பாகுபோல் நற்கீரனு ரருளுந்தமிழ்க் கடியேன்றமிழ்
வேம்பாகுமே கரும்பாகுமோ வேலாயுதா வேலாயுதா (௫௮)

காப்பாகிலும் படைப்பாகிலுங் கருதாமலே யழிப்பாகிலு
மூப்பாகிலும் வேள்வித்தொகை முடிப்பாகிலுமற்றேரிலுங்
சோப்பாணசெந் தமிழ்பாடியே கொண்டாளுமென் குல
தெய்வம்நீ, மீப்பானுவை நிகர்குண்டலா வேலாயுதா வே
லாயுதா, (௫௯)

அப்பத்தரா மறுபத்துமூ வடியார்களுக் காயுன்பிதா செப்பத்தொடு வந்தாட்கொளுஞ் சேதிக்குநான் சிறியே னெனிற், கொப்பத்தில்வீழ் கரியென்னவே கூற்றுனவன் கொடுபோகவே, வெப்பத்துடன் வாராமலாள் வேலாயுதா வேலாயுதா. (௬0)

நீந்தாத்துயர் நட்டாற்றினில் நீகைவிடில் நிலையேதினி சேந்தாகடம் பாசண்முகா சேயாகுகா தெய்வானைதன் காந்தாசிலம் பாகாங்கயா கந்தாகதிர் காமத்தினில் வேந்தாவருள் கூர்ந்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா(௬௧)

அந்தப்பதஞ் சரியைக்குமெய் யவிரப்பதங் கிரியைக்குமே யிந்தப்பதம் யோகர்க்குமே யீற்றுப்பதம் ஞானர்க்குமே தொந்தப்பத மாளுவினிச் சும்மாவிடு வேனோவர விந்தப்பதம் தந்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (௬௨)

சிந்தாகுலந் தீர்ப்பாயினித் தீராவிடிற் செவ்வேளெனக் கந்தாவெனச் சொல்வேனுனைக் கடம்பாபெருங் கற்பாவை தன், மைந்தாவெனப் பித்தன்றரு மகனேயென வசைபே சுவேன், விந்தாசலப் புயபாரனே வேலாயுதா வேலாயுதா.

வந்திட்டது கண்டேனலால் வாராமையைக் கண்டேனிலை நொந்திட்டதா விக்கென்பனோ நோய்சேருடற் கேனென்ப னோ, முந்திட்டவோ நின்றேப்பதா மூன்றும்பிரி பாகந் தரில், வெந்திட்டதும் வினையெய்துமோ வேலாயுதா வே லாயுதா. (௬௪)

போதாந்தமாய்ச் சுடரெய்தியே போய்நின்றபின் ஞளாந்த மாய், மாதாந்தமாய் வருஷாந்தமாய் வயதாந்தமாய் வருமு ன்னரே, நாதாந்தனே லோகாந்தமாம் ஞானந்தமே வரநல் குவாய், வேதாந்தனே யேகாந்தனே வேலாயுதா வேலா யுதா. (௬௫)

முத்தேபதுமத்தேவளர் முதலேயொரு முத்தேவர்சம் பத்தேமறைப் பொருளேபொருட் பரமேபர மானந்தமே சித்தேபரி சித்தோருளத் தேவேமிகத் தெய்வப்பயிர் வித்தேவிசைக் கதியாதிபா வேலாயுதா வேலாயுதா. (௬௬)

மதனப்படும்மலர்தைக்கவே வடுவிட்டபுண் ணொருபக்கமா
ய்ச் சதனப்பட்ட முலையார்நகந் தைக்கின்றபுண் ணொருப
க்கமா, யதனப்படும் வலியோடெம னடுவாள்புணி விடுமோசா
லென, விதனப்படுமெனை யாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா

மாதாபிதா வாசானுநீ மாமானுநீ மாதேவனீ
யாதாரநீ யாகாயநீ யாசாரநீ யாள்வானுநீ
தாதாவுநீ தாரானுநீ சார்வானுநீ சாரானுநீ
வேதாவுநீ பாவீசனீ வேலாயுதா வேலாயுதா. (௬௮)

வேதாரணி யஞ்சேர்ந்திடில் விடுவார்களோ சேவிப்பது
வேதாரணியடிமைப்பணி விடையல்லவோ வினிமேற்குறை
வேதாரணிச் சடிலன்றரு விழியேவிழி மணியேமிக
வேதாரணி மணிமார்பனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (௬௯)

மதிவண்ணமா முகவண்ணமும் மலைவண்ணமாம் புயவண்ண
மும், நிதிவண்ணமே னியின்வண்ணமும் நிறைவண்ணமே
விழிகொள்ளுமோ. யதிவண்ணமாங் கெதிவண்ணமே யை
வண்ணமே யிவ்வண்ணமோ, விதிவண்ணமு மெவ்வண்ண
மோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (௭௰)

வேதண்டகோ தண்டன்றருவேளேதிரு மெய்ஞ்ஞானமாம்
கோதண்டமால் மருகாவுனைக் கும்பிட்டவர் முன்வந்துநீ
வேதண்டமே பாரப்பிணி விட்டோடமெய் யருள்கூருவாய்
வேதண்டசூ ரனைவென்றவா வேலாயுதா வேலாயுதா. (௭௧)

கத்தூரியே யக்காரமே கர்ப்பூரமே கட்டாணியே
முத்தாரமே சட்கோணமே முக்கோணமா நிட்சேபமே
கொத்தாருவே தத்தாலுநின் கொட்டாரமே யெட்டாதநூ
ல், வித்தாரநீ பத்தாமனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (௭௨)

வேதத்துநற் பொருளென்றுனை மெய்யுண்மையாய்விரும்பி
க்கொள, வேதத்துவநிலையாமது மிருசண்டுவின்மகனுக்குற
வேதத்துவ ரும்போதுபொய் மெய்யாகவு மிலையோமிக
வேதத்துமஞ் ஞையிலேறிய வேலாயுதா வேலாயுதா (௭௩)

கண்ணேறுசற் றணுகாமலே காப்பாயெனைக் காராலுமோ
தொன்னூறுடனொருபத்துமே சுகமாயுனைத்தெழுதேத்த

வே, தண்ணீறுமெய்ஞ்ஞானேதயந்தருநீறுசுந்தரநீறெனும்
வெண்ணீறுதந் தெனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

பூணைசையுங் கலையாசையும் பொருளாசையும் பொருள்சேர்
நதிடிற், பேணைசையும் மகவாசையும் பெண்ணாசையும் மண்
ணாசையு, மூணைசையும் பதினறெனை வோதாசையும் பேரா
சையாம், வீணைசையென் றெழியுங்கொலோ வேலாயுதா
வேலாயுதா. (எ௬)

கண்ணப்பர்கா லுதைபட்டதுங் கற்சாக்கிய ரெறிபட்டது
மண்ணப்பமும் விசயன்கைவில் லடிபட்டது மரனல்லவோ
வெண்ணப்படி மோட்சந்தர விலையோவடி யேன்சொல்லிய
விண்ணப்பங்கேட்டருள்கூருவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

தீண்டாவழும் பிரத்தந்தை சேர்ந்தென்புதோல் போர்த்
தன்புட, னூண்டாங்குமொன்பது வாசன்மேலொருவாசலி
லுண்டாகியே, மாண்டாலொரு பிடிசாம்பலாய் மண்ணாய்
விடு மாயச்சடம், வேண்டாமையா வேண்டாமையா வேலா
யுதா வேலாயுதா. (எஎ)

திண்டாட்டந்தீர் மன்றாட்டமே செய்வாய்தயித் தியரான
வர், கொண்டாட்டமுங் களியாட்டமுங் குடியாட்டமுங்
கூத்தாட்டமும், வண்டாட்டமும் வம்பாட்டமும் மாறாட்
டமும் போராட்டமும், மிண்டாட்டமுந் தீரப்பொரும்
வேலாயுதா வேலாயுதா. (எஅ)

கண்டாமரை முகந்தாமரை கைத்தாமரை கழலாமடி
யொண்டாமரை வாய்த்தாமரை யுளத்தாமரை யோர்ந்
தெய்துவாய். வண்டாமரைக் கொடிபோலளி வான்முட்
டவே மதியானது, வெண்டாமரை யாம்நாகையில் வேலாயு
தா வேலாயுதா. (எகூ)

தூண்டாமலும் பாபங்கள்பொய் சொல்லாமலும் விலைமா
தரைத், தீண்டாமலு மறிவீனரைச் சேராமலுஞ் சமயங்க
ளிற், றண்டாமலும் பிணியால்மனஞ் சலியாமலும் பரதா
மே, வேண்டாமலுமருள்கூருவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

ஆண்டெபிறக் குந்திங்களீ ராறிற்றிதி யைம்மூன்றினு
மாண்டெபிறக் கும்மேழினில் வாராதிரு பத்தேழினை

ளீண்டுபிறக் கும்யாவுமே நிலையாதகா ரணமல்லவோ
மீண்டும்பிறப் பெய்தாமலாள் வேலாயுதா வேலாயுதா (௪௧)

இடியாலடி படுமோசுண மெனவேவரு மெமதூதர்கைத்
தடியாலடி படுமென்றுயர் சாற்றுந்திரு வெண்ணீறெனும்
பொடியாலடி படவேயருள் புரிவாயுனைப் போற்றார்கள்போ
ல், மிடியாலடி படநீதியோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (௪௨)

படவும்படா தில்லாமையிற் பட்டாலுமோ பாவங்களாற்
கெடவும்படாத் தீயர்களைக் கெஞ்சப்படா துண்டிக்கிரை
யிடவும்படா குடிமைச்சுமை யெடுக்கப்படாதென்றாலுமோ
விடவும்படா தென்செய்குவேன் வேலாயுதா வேலாயுதா.

உடலைப்பல நாளுமெடுத் தோய்வின்றியே யொழியாப்
பெருங் கடலைக்கடப் பதுமெந்தநாட் கப்பற்ககப் படுசாக
மாய், நடலைக்குடி மையைநம்பியே நமனுக்கிறைக் குடியா
வனோ, விடலைக்குரு பரநாதனே வேலாயுதா வேலாயுதா.

ஆடிக்கைநேர் தெண்டித்தபேர்க் களித்தோர்களு மருமந்த
பொன், றேடிக்கையா லீந்தோர்களுஞ் சீர்கேடராய்ச் சீமா
ன்சளாய் வாடிக்கைமேல் வாடிக்கையாய் வரப்பண்ணு
மூன் மதிமந்திரம், வேடிக்கைமேல் வேடிக்கைகாண் வே
லாயுதா வேலாயுதா. (௪௫)

மடப்பாவைமார் விடப்பார்வையோ நெருப்பாறுசேர் மயிர்ப்
பாலமோ, நடப்பார்களோ வினிப்போதுநீ நயப்பாகநின்
னீராறுகண், ணடப்பார்வைதா வுடற்பாதியா மலைப்பாவை
யா ருழைப்பாணியார், விடைப்பாலருள் தவப்பாலனே
வேலாயுதா வேலாயுதா (௪௬)

நடைதந்தெனை நடத்திப்பிறர் நகைதந்தது மாற்றிக்கலை
யுடைதந்தமு தூண்டந்தபூ ணொளிதந்துயர் களிதந்தருள்
மடைதந்துநல் வழிதந்தெமன் மதியாதுனைப் பிரியாத்தல
விடைதந்தெனை யாள்வாயினி வேலாயுதா வேலாயுதா(௪௭)

எடுப்பார்களும் பல்லக்கின்மே லிருப்பார்களு மிவர்தம்மி
லே, கொடுப்பாரையுங் கொடுக்காரையுங் குறியாலறி வித்

தாய்கொடை, தடுப்பாரையுங்காட்டாமலே தனைவந்தடைந்
தோர்க்காயுயிர், விடுப்பாரையுங் காட்டாயினி வேலாயுதா
வேலாயுதா. (அஅ)

எட்டிக்கனி கண்டாலழ கெடுத்துப்புசிப் பாரோவெறுங்
குட்டிச்சுவ ரெனுலோபரைக் குறியாவண மருள்வாய்சமர்
கிட்டிப்பொரு மசுரப்படை கெட்டுப்பிற கிட்டுச்செல
வெட்டிப்பலி யிட்டுப்பொரும்வேலாயுதா வேலாயுதா. (அகூ)

உடற்கைப்பழ வினைத்தோற்பையை யூரும்புழு வுறைகந்த
லைச், சடக்கைக்குதித் துயிர்போய்விடிற் றுயுந்தொடில்
ஸ்நானஞ்செயுந், தொடக்கைக்கழு வுண்ணும்பொதிசோற்
றைக்குறுநாற்றைறப்பெரு, விடக்கைச்சுமந் தென்னேபலன்
வேலாயுதா வேலாயுதா. (கூ0)

மோடத்தைவே ரறநீக்கியேமோனத்தினால் ஞானத்தினாற்
றேடத்தையு மறநீக்கியே சுட்டாய்ச்சொலுஞ் சட்டாக்க
ரப், பாடத்தையும் வருவித்தபின் பருவப்படும் பண்டா
ரமாம், வேடத்தையுந் தந்தாளுவாய் வேலாயுதா வேலா
யுதா. (கூக)

செஞ்ஞாயிறு நாள்வாங்கியே செல்லச்சமன் செங்கைப்ப
டல், பஞ்ஞாகப்பாய்ப் படுத்தோரை யப்படியாக்கிலெப்ப
டியுய்குவேன், அஞ்ஞானமாந் திமிரங்களை யாதித்தன்முன்
பனியாக்கியே, மெஞ்ஞானமே தந்தாளுவாய் வேலாயுதா
வேலாயுதா (கூஉ)

துஞ்சாமலே துயராமலே சோராமலே சோம்பாமலே
யெஞ்சாமலே யிரியாமலே யேறாமலே யில்லாமையா
லஞ்சாமல்நோ யணுகாமல்மெய் யழியாமலே யாகாமிய
மிஞ்சாமலே யருள்வாய்வரம் வேலாயுதா வேலாயுதா.(கூ௩)

நேசிக்குமுன் னடியார்களை நேசிக்கவும் நின்பாதமே
பூசிக்கவு மானந்தமாய்ப் பூரிக்கவும் போற்றத்தமிழ்
வாசிக்கவு மவுனத்திலே வாழ்விக்கவுஞ் செய்யாமலே
வேசிக்குமால் கொளவைப்பையோ வேலாயுதா வேலாயுதா

வெங்கைக்குநோ சிலையாளரை வெறுவாய்க்கிலை கெட்டோ
ர்வளை, வெங்கைத்தன பதியென்னவே வீணிற்றமிழ் பாடா
மலாள், வெங்கைப்பிரானருள்சேயனே மிக்கார்குறத்திக்கா
கவே, வெங்கைத்தருவாய்நின்றிடும் வேலாயுதா வேலாயுதா.

வாகாமலர் வேதப்பிரான் மணத்தச்சன்வைத் திடுகேப்பலை
யாகாமியக் கடல்மேற்பொறி யைம்பாயிணு லலையாமலே
பாகாமெஞ்ஞா னத்தீவுறப் பதபங்கயக் கரையேற்றிடும்
மீகாமனீ தானேயலோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (௯௬)

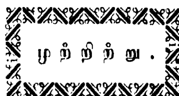
பகடன்புற வுயிருக்கெலாம் பறந்திட்டபுள் விலங்குக்கட
ககடன்கள வுக்காளைய னைம்பூதியத் தாலூர்ந்திடுஞ்
சகடன்குணம்பொறைகல்வி நற்றவமற்றவன் சகலர்க்குமே
விகடன்றனக் கருள்கூருவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா(௯௭)

மோகாடவி வளருங்கொலோ முருகாடவிக் குழலார்கள்மே
ல், மாகாடவி.நிலவென்னவே வாணுளெலாம வீணுளதாம்
நாகாடவி யிடியென்னவே நமன்வந்திடும் நாள்வந்துகா
மேகாடவி திகழ்நாகைவாழ் வேலாயுதா வேலாயுதா. (௯௮)

அகுதிக்குவே றொருதிக்கு மில்லாதிக்குடி லைப்பேர்வினைப்
பகுதிக்குள மெலியாதருள் பரிதிக்குநீ சுருதிக்குளார்.
தொகுதிக்குநீ தகுதிக்குநீ சோதிக்குரு பரனேயருள்
மிகுதிக்குநீ யல்லாதிலை வேலாயுதா வேலாயுதா. (௯௯)

குகவாழிசெந் தூராவினன் குடிவாழிபுட் கொடிவாழிசண்
முகவாழிசூர்ப் பகைவாழியுன் முன்வாழிநீ பஞ்சேருமார்
பகவாழியிச் சதகந்தனைப் படித்தோர்களுங் கற்றோர்களு
மிகவாழிவேல் மயில்வாழியே வேலாயுதா வேலாயுதா(௧௦௦)

ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலாயுத சதகம்

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

திருநாகையில்

திருக்கோயில் கொண்டு விளங்கும்

ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலவரென்னும்

குமாரக்கடவுள் பேரில்

திறப்புகழ்

விநாயகர் காப்பு—வெண்பா.

வடிவைப்பொருநெடுங்கண் வல்லவையாம் பச்சைப்
பிடியைப் புணர்களிற்றைப்பேணி—யடியைத்
தினம்நினைந்தாரெய்தாச் சிறப்புவேறுண்டோ
மனம்நினைந்த தெல்லாம்வரும்.

வள்ளைநிகர் குழையாள்வள்ளிக் கொடிபுணர்ந்த
கள்ளவிழும் நீபர் மெய்கண்டவர்மேல்—வெள்ளை
திறப்புகழைப் பாரினிறுத்து தற்காவேண்டித்
திறப்புகழைச் சொன்னேன்றெளிந்து.

நாகாபரணப் பிள்ளையார் துதி.

---

1. தானாதன தத்தன தனனாதன
தானாதன தத்தன தனனாதன
தானாதன தத்தன தனனாதன—தனதான.

சீரார்சுவைமுப் பழமுடனே யிள
நீர்பாயசமிக் கதிரசமாவடை
தேன்மோதகமெட் பொரிபுளியோதரை கடுகோரை

தேன்மாதுளநற் கனிகுளமா ரவல்
நீடாழைபருப் பளையொடு தோசைகள்
சேதாவமுதத் துடனிவையாவையு மயில்வோனே

பாரார்கயிலைக் கிரியரனா ரருள்
வேலாயுதமெய்க் குமர சிகாமணி
பாகார்வசனக் குறமகள் பால்வரு மலர்மீதே

பாவாணர்துதித் திடுமியல்பாயொரு
நூறாநதிறப் புகழெனவே முதிர்
பாமாலையுரைத் திட வருள்கூர்வது மொருநாளே

வாராழிவளைத்திடு மகமேருவை
யேடாக மருப்பொரு கரமேகொடு
மாபாரத முற்றெழுதிய காரண வடிவோனே

மால்யானைமுகத் தவுணனையே யெதிர்
போராடி யுயிர்ப் பலிகொளுநாயக
மாதேவர்துதிக் கையின் மலர்வாய்மறை புரிகோவே

நாராயணனுக் கொருமருகாவுயர்
காரோணர்வரத் தினில் வருபாலக
நால்வாய்மதமுக் கணத்துடைபீதொரு மயிலோனே

நாவாய் குண பற்பலபொருணீடிய
மேகாடவி சுற்றிய திருநாகையி
ஞகாபரணக் கணபதியே கட வுளர்வாழ்வே.

---

2. தத்தான தானன தந்தன தானன
தத்தான தானன தந்தன தானன
தத்தான தானன தந்தன தானன—தனதான.

மட்டாருமூவிரு பங்கயமாகிய
சட்கோணமீதிலிருந்த சொரூபமு
வற்றாத மூவிரு சந்திரர்கூடிய முகமாறும்

மற்றோள்களாறு செம்பொனின்மேருவு
நற்காதிலாறிரு செஞ்சுடரேநிறை
வைப்பாகவே வளர்குண்டலராசியு மறைநாலும்

முட்டாமலோதிய செங்கனிவாயமு
தப்பார்வையாறிரு கண்களுமே யணி
முத்தாரமார்பமு மம்புயமே நிகர் கரமீதே

முக்கோணமாகிய வெம்பகை வேலுடன்
மிக்கானதோகையில் வந்தவிநோதமு
முற்கோலியே யறியும்படியேவர மருள்வாயே

அட்டாளதேச மடங்கலுமேருவு
மெட்டானமாதிர மும்பதிஞலுல
கப்பாலுமேயுள வண்டருமே பணி யிருபாதா

அக்காரமேகனியின் சுவையேமது
ரப்பாகமே குளிர்சந்தனமே கும
ரப்பாகுகாகுற மங்கைமனோகர குருநாதா

கட்டாரமான கடம்பணிமார்பக
நிக்ஷேபமே சிவசந்ததியே கன
கத்தாருவேமணியொன்பதுபேர்துணை யெனும்வீர

கற்பூரமேமறையின்பொருளேகமழ்
கஸ்தூரியேகையிலங்குசனாருயர்
கற்றூணிலாடிய வைங்கரனார்* துணை முருகோனே.

---

3. தானா தனத்தன
தானா தனத்தன
தானா தனத்தன—தனதான.

மாதா வனப்பிளமை
வீணா யழித்தவனை
வாணாள்சிறுத்தவனை யிடர்தீராய்

வாழ்வோ தரித்திரனை
ஊனோ பெருத்தவனை
வாயோ வசத்தியனை நிலைபேறும்

ஆதாரமற்றவனை
ஆசாரம் விட்டவனை
யாபாசமுற்றவனை யறுபானோ

டாறுறு தத்துவனை
யாகாத குத்திரனை
யாளாக நற்கருணை புரிவாயே

வேதாளமுட்ட வெழு
பாதாளமுட்ட வெழு
மேலோகமுட்ட வொரு நிரையாக

---

* [illegible]ர்சதன விநாயகர் ஸ்ரீ காயாரோகணேஸ்வர ராலய [illegible] புரிந்து ஆண்டிரக்ஷித்துவந்தவர். இ[illegible] ந்நசையில் அக்கற்றூண் பிரிக்கப்பட்ட [illegible]த்துத் தானிருந்தவிடத்தைவிட்டுப் பழனியாண்டவர் சந்நிதிப் பக்கத்தில் விளங்கும் இவ்விநாயகக்கடவுளுக்குத் தான் கற்றூணிலாடிய ஐங்கரனென்று சொல்லப்படுகிறது.

வேதாங்஦றுத்து படை
சூர்மாளவிட்ட கையில்
வேலாயுதப் ப்ரபுட — மறைதேடும்

நாதா சிவப்பொழுகு
பாதா பொருப்பிலுறை
ஞானு நடத்து மொரு — மயில்வீரா

நாராயணற் கரிய
காரோணருக் கினிய
நாகாபுரிக்கு ளமர் — முருகோனே.

---

4. தானத்தனதனந்த தானத்தனதனந்த
தானத்தனதனந்த தானத்தனதனந்த — தனதான

ஆகச்சிறுகுடம்பை மீதிற்குடியிருந்த
வார்புட்குலமிருந்த — வியல்பாகு

மாவிக்குடலிருந்த நேசத்தையுமறிந்து
மாகத்தினைவிரும்பி — யலைவேனோ

மாகப்புயல்பொழிந்த நீரிற் பயிர்தழைந்த
வாறிற்கருணைதந்து — துயர்தீராய்

மாறிப்பிறவியென்ற வேலைப்புணைநிகர்ந்த
வாசக்கமலமென்ற — வடிதாராய்

மோகக்குறமடந்தைமார்பிற் களபகொங்கை
மோதப்புளகரும்பு — புயவீரா

மோனத்துடனிருந் தருஞானக்கலைவிரும்பி
மூவர்க்கருள் புரிந்த — குமரேசா

நாகக்குலமெழுந்து பாயக்கதலிசம்பு
நாவற்கனிகிழிந்த ரசமோடி

நாடிப்புகழ் நிறைந்த சாலித்திரள்விளைந்த
நாகைப்பதியில்வந்த முருகோனே.

---

5. தானனத் தானதாந்த
தானனத் தானதாந்த
தானனத் தானதாந்த — தனதான.

கார்முகத்தோடுசேர்ந்து போர்முகத்தேதொடுபாய்ந்து
காதுமட்டோடிநீண்ட விழியாலே

காமுகர்க்காசைதூண்டி யாடகக்கூலிவேண்டு
காரியத்தாலும் வாஞ்சை மிகவாகி

ஓர்சுருட்பாதிநீந்து பூண்முலைக்கோடுதோய்ந்து
வேலையிற்போகம் நீந்த வனுராகம்

மேவிளைத்தோகைதோன்ற ஏறவிட்டேணிவாங்கும்
வேசையர்க்காசைபூண்டு மெலிவேனோ

சூருடற்பாதிகீன்று பாதியைத்தோகைநீண்ட
சூழ்கொடிப்பாதியாண்ட வடிவேலா

சோலைமுத்தேசுபாங்க னேமலைப்பாவையீன்ற
தூயபொற் றோள்முன்னோன்கு பெறுசேயா.

நாரணித்தேவிகாய்ந்த வேளையெப்போதும்வாய்ந்த
நான்மறைத்தேவர்காஞ்சி புரிவாசா

நாதர்சொற்பாலர் வாய்ந்த பாடலைக்கூறுசேந்த
ஞைகையெப்போதும் வாழ்ந்த முருகோனே.

6. தனதான தத்தன
தனதான தத்தன
தனதான தத்தன — தனதான.

அடிமோனை முற்றெதுகை
தொடைபாவிகற்பமிசை
யசைசீரெழுத்துமுறை முறையோடே

யமுதான சொற்சுவையு
மதிலேபொருட்சுவையு
மழகானபத்துமுறை வெளியாதே

வடிவாயிலக்கணமு
மிகவேபழுக்கவயி
ரமுமேயடித்தகள மெனவேதான்

மழைமாரியொப்பவெகு
தமிழ்மாரியைப்பொழியு
வரமேதரக் கருணை புரிவாயே

முடியேரகத்தினொடு
தலமாறிடத்தும்வட
மொழியாரணத் தருண கிரிநாதர்

முதுபாவினத்துமுன
தடியாருளத்துமுழு
முதலாகயத்துமுறை வணிகேசா

விடுவான்முகட்டையள
விடுகோபுரச் சிகர
முயராலயத்தி லுறை வடிவேலா

உமையாள் வயிற்றில்முழு
மணியே தமிழ்ப்புகழு
முரகாபுரிக் கதிப முருகோனே.

7. தனன தந்தன தனன தந்தன
தனன தந்தன தனன தந்தன
தனன தந்தன தனன தந்தன — தனதான.

அருமைதந்தருள் பெருமைதந்தருள்
புலமைதந்தருள் நிலைமைதந்தரு
ளழகுதந்தருள் குழவிதந்தரு ளதல்லாதே

யறிவுதந்தருள் பொறுமைதந்தரு
ளிளமைதந்தருள் வளமைதந்தரு
ளரசுதந்தருள் தவசுதந்தரு ளநுகூலா

ஒருமைதந்தருள் மகிமைதந்தரு
ளிருபுயங்களி லகில்வரைந்தவ
ருறவுதந்தரு ளுணர்வுதந்தரு ளெனவேதா

னுரைசெயுந்தொறு மினியதொண்டர்க
ளகமகிழ்ந்திட முகமலர்ந்திட
வுதவுமுன்செயல் விதரணங்களை யறியேனே

தருமசுந்தர வருணபங்கய
வதனமண்டல மிலகுகுண்டல
தருவெனுந்தொடையொடுகடம்பணி யிருதோளா

சமரபுங்கவ விசயசம்பிரம
வமரர்தன்சிறை விடுமசஞ்சல
சரவணந்திகழ் கருணையங்கட லெனும் வீரா

செருமுகந்தொறு மசுரர்தங்கிளை
மடியவென்றவ விமையவம்பிகை
சிவனிடம்பெறு கௌரிசுந்தரி தருபாலா

சிகரையம்பதி தணிகையம்பதி
மயிலையம்பதி கதிரையம்பதி
திருவிளங்கிய வுரகையம்பதி முருகோனே.

8. தனனத் தனத்தன
தனனத் தனதத்தன
தனனத் தனத்தன — தனதான.

கடலிற்கவிழ்த்த கலமே
விழலுக்கிறைத்த புனல்
கயிற்றவிழ்த்துவிடு பாலாகும்

கனவிற்சுகித்த சுகம்
நதியிற்கரைத்த புளி
கவியிற்புதைத்த பொரு ளாகியே

மடவிக்கெறித்த நில
விலவைக்குறித்த கிளி
யழலிற்கதிர்க்கிரண மெனவேதா

னறிவைக்கழித் திருகைப்
பதரைப்புடைத்து மெலி
யவலக்கருத்தையும் வகைகாணேன்

விடலைத்திருக்குமர
வசுரப்படைத்தலைவர்
விபுதர்க்குலத்தரென வருமாறி

வெளியிற்புறப்படுவர்
விழியைச் சிமிட்டுகிற
விநயக்குறிப்பிதென வுணர்வாகி

யுடலைப்பிளக்க வவர்
குடலைச்சரித்தவர்க
ளுயிரைப்பறித்து வரு கதிர்வேலா

வுமைபெற்றெடுத்த சர
வணசிற்குணப் ப்ரபுட்
வுரகைத்தலத்தில்வரு முருகோனே.

9. தானதன தாத்ததான
தானதன தாத்ததான
தானதன தாத்ததான—தனதான.

வாசமலர்சூட்டுவார்கள் வாள்விழிமை தீட்டுவார்கள்
மார்பின் முலைகாட்டுவார்க ளதனாலே

வாலிபரைவாட்டுவார்கள் வேள்சலசமூட்டுவார்கள்
வாசனைகள் கூட்டுவார்க ளணிவார்க

ளாசையிதமூட்டுவார்கள் வாளுகிரைநாட்டுவார்க
ளானகுரனீட்டுவார்க ளொருகோடி

யாகவிதியீட்டுவார்கள் பாவமிகுகூத்திமார்க
ளாசையறநீக்கியேயு னருள்தாராய்

ஈசர்குருமூர்த்திநாதா வானுலகோர்போற்றுபாதா
வேழுலகும் வாழ்த்துநீதா மயிலேறி

யேயுதவுகாக்ஷியாளா நாலுமறையேத்துசேயா
வேதமுறுமாற்றலார்க ளதிசூரர்

நாசமறவீழ்த்துவேலா மால்வரையை யீர்த்தவேலா
நாகவிகம்வாய்த்தவேலா வடிவேலா

ஞானநிலைதோற்றும்வேலா தேவர்சிறைமீட்டவேலா
நாகைவருகார்த்திகேயா முருகோனே.

---

10. தனத்தானதானதன
தனத்தானதானதன
தனத்தானதானதன—தனதான.

அறப்பாலைமேயுதவு
பொருட்பாலையேயுதவி
யருட்பாலிலேமனது நுழையாம

லருட்பார்வைவேணுமது
சுருக்காணிபோலுமவை
யருக்காணியாகுமது — தரவேணு

மறுப்பாடிலாதசமி
ழுறைத்தாலுமோவதனை
வளர்ப்பார்களாருமிலை — யதனாலே

மடிப்பாகுமேதகும
மினிதத்தேவரீரைவிட
வகைக்காரரோரொருவர் — பரம்நீயே

குறப்பாவையார்மனது
கயப்பாவையாமனது
குறிப்பாகநாடுகுரு — பரசேவற்

கொடிக்காரனேகனக
முடிக்காரனேவிபுதர்
குறிக்காரனேயசுரர் — குலகாலா

கறுப்பானமால்மருக
சிவப்பானமேனியினில்
வெளுப்பானநீறுபுனை — கதிர்வேலா

கழைக்காடுமேகதலி
வளைக்காடுமேமருவு
கடைக்கானல்வேலிவரு — முருகோனே.

---

11. தானனதாத்ததன
தானனதாத்ததன
தானனதாத்ததன — தனதான

வீணனவாழ்க்கையதிலேயூறுமுத்தையது
வேணுமுயகாற்றமதி — லுயிர்தானே.

[illegible]
[illegible] யறிவேனே

[illegible]
[illegible] வதிபாவி

[illegible] மீதேயுகாலியொடு
[illegible] தவேனும்

[illegible] வாவாரவர்த்த [illegible]
[illegible] அட்டினவன் [illegible] மருகோனே

சேடா பராகிரம விசாகா வைவேற்குமர
தேரேயபாற் [illegible] நிகர்தேவா

[illegible] பாருந்தீர்த்தநதி
நீடாழிசேர்ந்து மதி [illegible] யிலைகுடி

நேராகவேற்றில்வரு காரோணமூர்த்தியிடம்
நீலாயதாக்ஷி தரு முருகோனே.

---

12 தனந்ததந்த தனந்த தனந்தன
தனந்ததந்த தனந்த தனந்தன
தனந்ததந்த தனந்த தனந்தன—தனதான.

அருப்பசும் பொனசும்பு தசும்பொன்
வளர்ந்தெழுந்து குவிந்தொருங்குமு
னசும்புசெம்பொன்வடங்கொள்புனைந்தெதி ரிலையாகி

யலங்கிர்தங்கிருவம் புளகங்களு
மிகுந்தகந்தசுகந்த கதம்பமு
மணிந்திணங்கு சுணங்குபொருந்திய குறமானோர்

குரும்பைவென்ற தனங்களழுந்திய
கடப்புயம் பனிரெண்டும் விளங்கும்
குடம்புனைந்த சிறந்தெதிபுண்டர முகமாறுங்

குளிர்ந்தகண் பனி ரெணடும் விளங்கு —
சிலம்புதண்டை சதங்கையுடன் சூழ
குமென்றகொரந்தரவிந்த பதங்களு மறவேனே

சுரும்பனந்தமெதிர்ந்து புறஞ்செல
வடந்தடர்ந்து நடந்துநெருங்குழை
தொடர்ந்துநின்று திரும்பியருங்குமிழ் மிசையோடி

துலங்குவமபுருவங்க ளெதிர்ந் தமு
துடன்பொருந்தி விடங்கள்பயின்றெதிர
சுழன்றுருண்டு சிவந்துகுடங்கையில் நெடிதாகிக்

கரும்பெனுஞ் சிலையம்புசளேந்தையு
முனிந்தரன்கையில் வந்துகுரங்கவி
கடம்புரிந்து புரங்களடங்கலு மெரியாலே

கலங்கவென்றுல கங்கடழைநதிட
விரங்குமன்பு சுரந்துபொழிந்திடு
கருந்தடங்கண்மடந்தை தருந்திரு முருகோனே.

---

13. தானன தானனன
தானன தானனன
தானன தானனன - தனதான.

மாதாபிதாவினுட ஞசானும்நீ துணைவர்
மாமானும் நீ பரம சிவனுகி

வாழ்வானும்நீ விபுதர்கோமானும்நீ கரிய
மாயோனும்நீ யுசவு கொடையாலே

தாதாவும்நீ மலாவிதாதாவும்நீ வினைகள்
சார்வானும்நீ யுடலி னுயிர்போலே

சார்வானும்நீ மருவியாள்வானும்நீ புனது
தாளாண்மைதானறிய வெளிதாமோ

ஆதாரபூதசதுர் வேதா விநோதகரு
ணாகாரதேவர்பர குருநாதா

வாசானுமாகமமறை வாசாம கோசரநி
ராகாரகிரன்முது தமிழேறு

காதாவிராவிமலை வேலா வலாரி யுப
காரா முராரிதிரு மருகோனே

காலாயுதாசமர கோலாகலாவிமல
காரோணநாதர்தரு முருகோனே.

---

14 தானன தானத் தந்த தானன
தானன தானத் தந்த தானன
தானன தானத் தந்த தானன—தனதான.

மாதவிடாயைத் தந்ததா லரை
மீதினிலேகுத் துண்டவாயதன்
வாசலையோ துர்க்கந்தமாகிய குழியாலே

மாபுரையோடிச் செம்புணாய் மறை
நீள்சலதாரைக் கும்பியானதை
மானடியே யொப்பொன்ற பாதக மொழிவேனோ

மோதிய மார்பிற் பந்துநேர் பரு
வானதையானைக் கொம்புபோலவு
மூடியபூளைக் கண்களானதை யயில்போலு

மூரலையிய முத்தென்று வாயினி
லூழலையே கற்கண்டு போலவு
மோகவிடாயைக் கொண்டதீவினை யகலாதோ

நாதவிநோதப் பண்டிதா குற
மாதுதெய்வானைக் கிங்கிதா சிவ
ஞானசொரூபச் சுந்தரா மலைக் கிழவோனே

நான்மறைநீதிக சந்தனே யுமை
யாளனுகூலக் கந்தனே யுனை
நாடியபேருக் கன்பனே — யறுமுகவோனே

ஆதவன்வாயிற் றந்தமே விழ
மோதியகோபத் தெம்பிரா னடி
யார்வினைபூளைப் பஞ்சுபோல் — முடிகியதேவா

யாரணிகாமத் தம்பிசாபதி
காலனையே யுத்தண்டமாயய்
வாதிபுராணத் தம்பிரானருள் — முருகோனே.

15. தத்தனத தானதன
தத்தனத தானதன
தத்தனத் தானதன — தனதான.

புற்புதப் பாழுடலெடுத் தெடுத் தாவதென்
புத்தர்கைப் பேதெனவு — மெலவேனோ

பொற்பெழுத் தாறுசித முச்சரிப்பார்க ளிரு
பொற்பதத் தூளியுடல் — புனைவேனோ

அற்பரைப்பாடி யவர்பக்கலிற் போயலைய
வத்தனைக்காளல வென்னிடர் — தீர

யக்கிரமக்காலனுட னுத்தரிப்பார்க ளவ
ரச்சமப்போதகல — வருவாயே

கற்பகக்காவிபுதர் சொர்க்கம்வீட் டோடவிடு
கைச்சிலைச்சூர்முடுகு — கதிர்வேலா

கட்செவிப்பூணழக ரட்டதிக்காடையினர்
கைத்தலச்சூலதரர் — சிவயோக

ருற்பலக்கோலவிழி யற்புதத்தேவி யமு
தொத்தகற்பூரமொழி — யுமைபாக

ருச்சிதப்பீடமுழு சித்திரத்தேரில்வரு
முத்தமத் தியாகர்தரு — முருகோனே.

16. தனன தனந்தத் தானனா தன
தனன தனந்தத் தானனா தன
தனன தனந்தத் தானனா தன -- தன தான.

மொழிகள்சிணுங்கிப் பேசுவார் புழு
கொழுக விரம்பப் பூசுவார் மயிர்
முடியை யடங்கக் கோதுவார் மலர்மாலை

முருகுகொழுந்தைச் சூடுவார் மிட
றிசையை முழங்கிப்பாடுவார் பகல்
முழுது முடம்பைப் பேணுவா ரிளைஞர்கள்மீதே

விழியிணை யம்பைப் போடுவா ரிரு
முலைகள் குலுங்கக கூடுவார் நிதி
மிகவும் விரும்பித் தேடுவார் கணி கையர்மீதே

விரகமெனும் பித்தேறியே விழு
நரகி லழுந்திப் போய்விடா வகை
விரைசெய்சதங்கைப் பாத தாமரை தரவேணும்

வழுதியுடம்பிற் கூனும் நீடிய
சுரமுமடங்கிப் போகவே பொடி
யணையுமருந்திற் றீரவே யருள் புரிபோதில்

வழுவுசமண்கெட் டோடவே
கழுவிலுடன்பட் டேறவே யவர்
மரபுநடுங்கச் சீறு தேசிக வடிவோனே

அழிவில்குரங்கைச் சேனையா யெதிர்
நிறுவி யிலங்கைப் பாவிராவண
னவனைமழுங்கச் சாடினோன் மகிழ் மருகோனே

அரியகடம்பைப் பூணுமார்பக
குருபரசெந்திற் றேவநாயக
வழக விடங்கத் தியாகனார் தரு முருகோனே.

கன. தான தானன தானனா தன
தான தானன தானனா தன
தான தானன தானனா தன—தன தான

ஆதிநாள்வினை தீராதோ மிடி
தீரநாளினம் வாராதோ வறி
யாமையா மதி போகாதோ மதுரிதமாக

வாசுபாலெவ தோராதோ மொழி
வாய்மைகாதினி லேறுதோ வடி
யார்கள்போ லெனை நாடாதோ திருவுளமேதோ

நீதிலாநெறி சேராதோ வொரு
காலனார்படை தோராதோ படி
சேதியானது பாராதோவடி வழகான

சேர்வைதானினி நேராதோ சிவ
ஞானபோதனை தாராதோ வடி
சேரவேயருள் கூராதோ செய லறியேனே

பூதசேனைகள் கோடாகோடிகள்
தானைகாவலர் மோடாமோடிகள்
போதவே புடை சூழ்சேனாபதி யெனும்வீர

பூரணாகும ரேசா கேகய
வாகனாகுற மானார் மோகன
பூஷணாகுல தேவாதேவர்கள் பெருமானே

காதியேபுர மாறாய் நீறெழ
வீசுமூரலினாலே போர்புரி
காரணாதியர் காயாரோகணர் தருபாலா

காமனார்படைவீடே நேர்பொழில்
மாடமாளிகை தானே சூழ்வுறு
கானல்வேலியின் வாழ்வே யேரக முருகோனே

௧அ. தனதான தான தன
தனதான தான தன
தனதான தான தன — தன தான

மகராஜராவர் தன
பதிராஜராவர் சிலை
மதராஜராவர் புவிமுழுதாளு

மனுராஜராவர் கன
துரைராஜராவர் தமிழ்
வலராஜராவர்சமர் பெறவேகார்

முகராஜராவர் மத
கரிராஜராவர் மறை
முனிராஜராவ ருரைபிசகாத

மொழிராஜராவ ரிரு
விழிராஜ பார்வையினுன்
முதுராஜபார்வை பெறி னரிதாமோ

நகராஜனுர் மருக
புரநாசகோப திரு
நடராஜனுர் கனக சபைராஜர்

நதிராஜவேணியினர்
தவராஜனே தவள
நாராஜஜீயமுளரி யினராஜர்

செகராஜசாலி சுக
மகராஜராஜர் தச
ரதராஜர்நீள்கமல முனிராஜர்

தினராஜ பானுவொடு
பணிராஜர் பூசைபுரி
சிவராஜதானி வரு முருகோனே.

---

௧௧. தாத்தன தான தனத்தன தானன
தாத்தன தான தனத்தன தானன
தாத்தன தான தனத்தன தானன · தனதான

தோற்றசைமூளை யிரத்தமெலாமொரு
காத்திரமான துருத்தியிலே வரு
சூத்திரதாரி யெனப்புகுவாய் புகு மியல்பாலே

சூட்சுமமாக வசைத்திடுவாய வெகு
மூர்ச்சையுலாவி வயசசொலுவாய் மிளிர்
தோற்றமுமாகி யொடுக்கமு மாகுவை யதல்லாதே

யாத்துமம வேறு பிரித்திடுவா யதில்
வேற்றுமைபோல வொளித்திடுவாய் பிணை
வாக்கையைநாற வெடுத்தெரிவா யிது தொழிலாக

வாக்கினைகோலி நடத்திடுவாய் புழு
வேட்டுவனூடி யெடுத்ததுபோல் வினை
யாற்பிறவாதுச துட்டயவீடினி யருள்வாயே

எற்றினிலேறு சிவப்பெருமா ளறு
சாத்திரநாலு மறைப்பெருமாள் மழு
வேற்றிடுசூல தரப்பெருமா ளழ குடனாடு

மேற்கயிலாய வரைப்பெருமான் விரை
யாத்தியினீழ விடப்பெருமா னுல
கேத்தியதேவர் துரைப்பெருமாள் பகிரதிவீறு

கீற்றுநிலாமகு டப்பெருமாள் திரு
நீற்றொளிவீசு நுதற்பெருமாள் தமிழ்
கேட்டருள்கூரும் வகைப்பெருமாள் புர மதனாலே

கீர்த்திகொள்மூரல் விழிப்பெருமா ளிரு
நாற்றிசையாடை யுடைப்பெருமா னுயர்
கேத்திரராஜ புரப்பெருமா ளருள் முருகோனே.

---

20. தனதத் தனதத் தனதத் தனதத்
தனதத் தனதத் தனதத் தனதத்
தனதத் தனதத் தனதத் தனதத்—தனதான.

பொறுமைத்திறமற் றறமற்றருளற் றுணர்வைச்
செவியிற் பறியப் புகவிட் டறிவுக்
கிடமற் றிருளிற் புகுவேனை

புடவிக் குடிமைக் கடிமைப் படுமைக்
கடமைக் கடிபட் டுழலத் தலையிற்
பொறியப்படியப் படிகட்டளையிட் டிடலாலே

பிறவிக்கடலிற் புணையைத் தலையிற்
சிலையெச்சரணிற் றலைகைக் கொளுவிப்
பிடிபட் டிடிபட் டெரப்பணியத் தடுமாறி

பிணியிற்றளர்வுற் றிரும்ிப் பகற்சொற்
குழறிக் கழறித் தடியிற் றிரியப்
பலனற்றவனுக் கினிநற் கதியைத் தரவேணும்

கறுவிச்சுரசத் துருவைச் சமரிற்
கழுகுக்கிரையிட் டமரக் குழுவைக்
கடுகிக்கொடுமைச் சிறைவிட்டிசைபெற் றிடுவோனே

கமலத்தயனைக் குடிலைப்பொருளுக்
குரைசெப்பென வப்பொழுதிற் குழறக்
கடினத்தொடுகுட் டியகைத்தலவிற் பனவேளே

சிறுகட்கரடத் திரிகட் டிவளக்
கவளப்பவளத் தவளச்சிவனுக்
கொருபுத்திரனுக் கருமைத் துணைவோனே

திகழ்பொற்பழனிக் கிரியிற் றணிகைக்
கிரியிற்கதிரைப் பதியிற்பரவைத்
திரைசுற் றுரகைப் பதியிற் குமரப் பெருமானே.

21. தானான தந்த தானான தந்த
தானான தந்த—தனதான.

சாணாபண்டி தூராதகும்பி
தானேவெதும்பு பசியாலே

தாளாண்மைகுன்றி வாளாவிருந்து
தாதாவுமின்றி யலேவேனே

வாணாளும்விண்டு போனாலுடம்பை
யாகூசமென்பள் பெறுதாயு

மானாலுமிந்திர மானாலவிஞ்சை
யாகாதுசெம்பொ னடிதாராய்

தானாமென்பர் நானாவிதங்க
டானேன்தெரிந்து முறையோடே

சாலோகமிஞ்சி சாமீபமிஞ்சு
சாரூபமந்த மருள்வோனே

காணாதுகண்ட தேபோல்மகிழ்ந்து
காலால்நடந்து மொழிதூதர்

காரோணர்தந்த பாலாசிவந்த
காயாமெய்கண்ட முருகோனே.

---

22. தத்த தத்த தனதன தானன தந்தன
தத்த தத்த தனதன தானன தந்தன
தத்த தத்த தனதன தானன தந்தன—தனதான.

அஷ்டமத்தி லுறுஞ்சனி கேதுவும் ஐந்தினில்
வக்கரித்து வரும்புத ஞாதப னொன்றினில்
அத்தமித்த புகரொடுகூடினும் வெண்சுட ரிருநாலாம்

அத்தலைத்தில் மருவினும ராஜன்மகிழ்ந் தொரு
பத்திடத்தி லுரையினும நாவினில் வெமபணி
யச்சமுற்ற குசனொடுகூடினு மென்செய்வ ரவராலே

தொட்டசைப்ப தரிதரிதா றெனுமந்திர
முச்சரிக்கி னிடர்கெடு வேதனை வெமபிணி [தே
சோறபனதை நகர்படவோடி மறைந்திடு மதல்லா

சொர்க்கமிக்க பதவிகளோ வெதிர் வநதிடு
மப்படிக்கு னருள்பெறவேணு மெனுமபடி [ர்வாய்
சொற்புகழ்ச்சி பெருதமிழ் பாடவிரும்பியு னருள்கூ

மட்டுமொய்த்த களபமும் நீபமும வஞ்சியு
வெட்சிமிகக தொடையலு மவாகை கரந்தையு
மற்புயத்தி லணிகரு ணாகர சுந்தர வடிவோனே

வச்சிரகைமகபதியாகிய விசித்திர
னிசைவைத்த மணமருகா குறமங்கைதன்
வட்டமிட்ட குவிமுலைபாய வழுந்திய புயவீரா

கட்டினிற்கு மதகரி சேனைகள் வெம்பரி
கொட்டமிட்டு வருமசு ரேசனை வென்றிடு
கைததலத்தி லமரயி லாயுதபுங்கவ குமரேசா

கற்பகத்தை யுதவிய தாதையர் சங்கரர்
நிர்த்தமிட்ட சபையினர் நாகை விளங்கிய
கட்டியப்பரமிர்த கடேசுரர் தந்தருள் முருகோனே.

---

௨௯. தனதனந் தானதன தனதனம் தானதன
தனதனம் தானதன — தனதான

முருகுவண்டாட நறை விரிகடம்பாட வறு
முகமலர்ந்தாட நகை நிலவாட

மொழிகனிந்தாட வருள் விழிசுரந்தாட மணி
முடியசைந்தாட வணி புனைதோளா

வரைதிரண்டாட விடு குழைபுரண்டாடவரை
வடமசைந்தாட வடி யிணையான

மலர்சிறந்தாட வதி லணிசிலம்பாட வொரு
மயில்விரைந்தாட வெதிர் வரவேணும்

கிரியிலங்காபுரியில நிருதர்சென்றாளருட
சிரசுபந்தாடு மரி மருகோனே

சிவனிடம்பாதிபெறு கவுரிசந்தானகுல
திலகசங்கிராம சிவ குருநாதா

அருணசிங்காரஜெய விருதலங்காரபொரு
மசுரர்சங்காரதிற லபிராமா

வமரர்கொண்டாடவரு விமலகங்காளரெனு
மமரநந்தீசர்தரு முருகோனே.

உச. தான தந்தன தானனா தன
தான தந்தன தானனா தன
தான தந்தன தானனா தன—தனதான

பூவுடன் படும் நார்போலே நலப்
பாலுடன்படு நீர்போலே யணி
பூணுடன்படு நூல்போலே பதர் மிகுசாலி

போலுடன்படு நேர்போலே யடி
யாருடன்படு வேனோ நீயருள்
போதரும்புரி வாயோ யாதென வறியேனே

யாவியொன்றுடல் கோடி கோடி
யநேகமுண்டது தானேநீசெய்வ
தாகிலுன்கரம் நோவாதோ மல பரிபாக

மானசந்தியும் வாராதோ வினை
யோரிரண் டிணையாகாதோ வெனை
யாளவுந்திரம் போதாதோ வினி முடியாதோ

சேவலங்கொடி யானே யோக
மாவினன்குடி யானே வானுள
தேவர்தம்பெருமானே தேசிக — வடிவோனே

சேயகந்த சுவாமியான
படீர குங்குமமார்பா ஞானவி
சேட மந்திரசொரூபா யாமளை — தருபாலா

காவிலங்கையிற் வேலாலே யினி
தாய்வரைந்திடு போதா தேடிய
நாவலன்றுதிபேசா வூமைய — னலவோதான்

நாணிலம்புகழ் சோணாடா புல
வோர்நெருங்கிய சேணாடாதிரு
நாகையம்பதி வாழ்வே மாமயில் — முருகோனே,

---

25. தனதான தானதன தனதான தானதன
தனதான தானதன—தனதான.

தலைமீதிலொடுசேரு குவர்லாலரொடெனது
தலையோடு வேமளவு — மகலாதே

தயவோடு சேர்வனென மிகவாணைகூறியவர்
தமைமேவியே நிதிஙக — வசமாக

வலைவீசியேபிறகு தலையோடு தீயிலிடும்
மதிகூர்மை வேசியர்க — ளுறவாமோ

மயில்வாகனு முடிவில்விடுகாலபாச முறில்
மறைநாள நூலெனவு — மருள்பாராய்

அலையாழியேழுமலர் பொழிலாதியேழுமுடி
யசலாதியேழு மணி — முகிலேழு

தலமாதியேழு முயருலகாதி யேழுநிலை

யலையாமலாலம் நுகர் — கனிவாயர்

கலைமாதுகேள்வனிகர் சதுர்வேத ராஜமுனி
கனமானபூஜை புரி — யிருபாதர்

கடல்நாகைவாழவரு சிவகாமி பாகமுறு
கயிலாயநாதர்தரு — முருகோனே.

---

26. தனதத்த தானதன
தனதத்த தானதன
தனதத்த தானதன — தனதான.

ஆளவட்டமாய் வயது
லொடலொட்டையாகி விடி
லெழில்கெட்டு மேனிமுதிர் — கிழமாகி

யெழுபுத்தி யோசனையு
மழுமட்டையாய் விழிக
ளெதிரிட்ட பேருருவ — மறியாதே

தளர்வட்டமா யறிவு
முழுநட்டமா யுணர்வு
சலவட்டமாய் மொழிகள் — தடுமாறி

தலைநட்டுவீழ் துயிலி
னெறுபட்டு நூலிழைகள்
தலைகெட்டதாமெனவு — மலைவேனோ

களபப் படீரமணி
புளகப் படாமுலைகள்
கனமெத்தமாகியிடை — நலிவான

கடினத்தை வார்தழையி
னெறுசெப்பமோவாடவரு
கருணைப்பிரதாபவிழி — மகமாயி

நளினத் திவாணிரதி
சகிர்த்த மேபரவு
நடமிட்ட பாதவடி வுடையாளாம்

நவசித்திர ரூபமிகு
சிவசத்தி பால்மருவு
நடுவுத்தலேசர் தரு முருகோனே.

27. தனதன தானன தனதன தானன
தனதன தானன—தன தான.

ஒருபொருளா யதி லிருவகையா யதி
லுருவமுமா யதி லருவாகி

யுணர்வரிதா யதி லறிவுளதா யதி
லுடல்பொருளாவி கொ ளுபதேசா

குருவடிவா யெனே யடிமையதா யுள
குலதெய்வ மாயறு முகமாகி

குருபரனாகிய கருணைமனோலய
குணவனு பூதியை யடைவேனோ

தருமதயாபர விபுதர்ஜெனாதர
சகலகுணாகர வுபகாரா

சமரபுயாசல திமரதிவாகர
சருவவியாபக குருநாதா

அருமறைவேதனு மணிமுடிமாயனு
மடிமுடிதேடிய மகதேவ

ரரகரவீசுர சிவசிவ நாகையி
லழகியனார் தரு முருகோனே.

28. தத்தனத்த தத்தனத்த
தத்தனத்த தத்தனத்த
தத்தனத்த தத்தனத்த — தனதான.

வட்டமிட் டடிக் கனைத்து
வெற்பெனப் புடைத்தெதிர்த்து
மத்தகப் பொருப்பையொத்த முலைமீதே

வச்சிரப் பதக்கமிட்டு
நித்திலக் கழுக்கனிட்டு
வட்டமிட்டு கட்டிகட்டி யழகான

கட்டில்மெத்தை யிற்படுத்து
மட்டறப் பொருட்பறித்து
கட்குடிப் பரத்தையர்க்கு மயலாகிக்

கப்பலைக்கடற் கவிழ்த்த
சோகதற்ப னுக்குமிக்க
கட்டளைப் பிரசித்திமுத்தி தரவேணும்

கொட்டமிட்ட சத்துருக்கள்
கொக்கரித் திரத்தகத்தி
கொப்பளிக்க வெட்டியிட்ட சமர்வேலா

குக்குடக்கொடிப் பிரவுத்த
வற்புதக்குறத்தி செப்பு
கொச்சையிற் பிரியத்தைவைத்த மணவாளா

அட்டதிக் குத்தத கர்த்தர்
தக்கனைக் கறுத்தமத்த
ருக்கனைப் பலத்தகர்த்து மதவேளை

பக்கமிட்டெரித்த சித்தர்
வெற்பிடத் திருக்கைபெற்ற
வத்தர்சட்டை யப்பர்பெற்ற குருகோனே.

29. தானதசா னனதன
தானதசா னனதன
தானதசா னனதன — தனதான.

ஆலைக்காமா விஜய
வாகைத்தாமா மெனவு
தாரசசோமா மதியி ளகேசா

வாண்மைத தீரா வதிக
வாள்விற்போரார் சமரி
லாடற்சூரா மெனவு மறியாதே

ஓலைப்பாழா மெழுது
பாடற்கேளாத முன
மோடிப்போய மூலையினில் மறைவாகும்

லோபப்பா ழானருட
பேரைப்பாடாமலவ
ரூரைப்பாடமலரு டரவேணு

மாலைப்போதா யுலகை
மூடசிராழி தனை
வானதந்தராளி மிசை விடுமாயன்

மாயப்போராக வொரு
பேடிக்காளாகி யவன்
வாசிதசேதருரு மரி மருகோனே

வேலைச்சூர்மாள வினை
யாடிபபோர் வாகைபுனை
வேலப்பா தேவர்சிறை விடும் நாதா

வேரிப்பூவா லமரர்
பூசித்தாராதனைசெய்
மேலைக் காரோணர்தரு முருகோனே.

---

30. தானதான தானதான
தானதான தானதான
தானதான தானதான—தனதான.

காலைமாலை நீரின்மூழ்கு
நானபான நேதிபூசை
காதல்கூர் தியானமோன மிசையான

காதை யோதனுமமாய்
விடாதுபேசல் கேள்வியான
காமர்கோயின் மாடுசூழ லழகான

வாலபானு கோடிகோடி
யேகராசி ரூபமோடு
மாசிலாத பீடமீது கொலுவாகி

வாழும்ராஜ தானியோக
நாகரீக பாதசேவை
மாறிலாது காணநாளு மருள்வாயே

ஆலகால பானனார்
கபாலசூல பாணிநாக
மாறுசோம னரின்மாலை யணிவேணி

யாதிநீதி சோதிபேதி
யாததேவர் மூவரோது
மாசிலாத பாடல்சூடு மமரேசர்

நாலுவேத நாதகீத
ராசைநாலு தூசரீசர்
நாலுதோளு நாலுவாயு முளதாதை

நாரிபாகர் காலகாலர்
நாகராஜர் பூசையான
நாகநாத னார்குமார முருகோனே.

31. தனத்தா தனதன தனத்தா தனதன
தனத்தா தனதன — தனதான.

இடிப்பார்படல்கொடு பிடிப்பாருறுபுலி
யெனப்பாயும்வித மதனாலே

யிளைத்தேனுடல்பர தவித்தேனரகர
வினித்தா னிதுபட முடியாதே

மிடிப்பாதகவிரு ளறுத்தே யிரணிய
விளக்காகிய வொளி பெறவேதான்

விருப்பாயகமகிழ் மலர்த்தாமரையெனும்
விழிப்பார்வையி னருள் புரிவாயே

கொடிக்கேகிகரிடை தனத்தாலயர்வுறு
குறக்கோகில மயில் மணவாளா

கொடிச்சேவலையுள சமர்த்தா வசுரர்கள்
குடிக்கே மறலியை நிகர்வேலா

அடிக்காயிரநிதி படிக்காசுதவியு
மருட்பாவலர்தமிழ் புனை தேக

ரழற்போல்விரிசடை முடித்தோ ருரகையி
லகத்தீசுரர் தரு முருகோனே.

32. தந்ததன தந்ததன தந்ததன தந்ததன
தந்ததன தந்ததன — தனதான.

ஐந்தொழிலறிந்துபுரி யைங்கடவுடங்களிலை
யஞ்சுவகை மந்திரமு மறியேனே

யைம்பொழுதுநின்றநிலை யைங்குரவனென்பதிலை
யைந்திணைகடந்தநிலை மகிழ்பூத

மைந்தையுமறிந்திலை யைந்தறிவுவந்திலை
மையபுலனை வென்றதிலை யதனாலே

மையகலைமொழிந்திலை யைந்துநதிகண்டிலை
மையபதமுமுய்ந்திட நினருள் தாரா

யந்தரிதுரந்தரி புரந்தரிநிரந்தரி
பராபரையயர் வணங்கவரு மிருதாளி

யம்பிகைசுமங்கலி யிளம்பிடிபசுங்கொடி
யருந்தவமிகுந்த வுமை தருபாலா

சுந்தராரிரண்டுவிசை சந்துவிடுகின்ற விறை
தும்பையணி செஞ்சடிலர் முனிவோர்கள்

தொண்டர்களுமிந்திரரு மண்டருவணங்கவரு
சுந்தரவிடங்கர்தரு முருகோனே.

33. தத்தாத் தாத்தத் தாத்தாத்தா
தத்தாத் தாத்தத் தாத்தாத்தா
தத்தாத் தாத்தத் தாத்தாத்தா—தனதான.

எட்டாக் கொட்டிப்பூப்பார
மொப்பாய்க் காக்ஷிக்கொத்தார்போ
லெற்காய்த்தோற்றித் தாட்காட்டா விடிலேதா

ணிற்பாற்கூத்துப் பொற்கொப்பா
யுத்தாய்ச்சாத்துப் போட்டாப்போ
லெத்தாய்க்கூட்டிற் காற்றீர்த்தே கொடுபோவான்

முட்டாப்பாட்டுச் சாக்காட்டா
லிக்கூத்தாட்டுப் பேய்க்கூத்தா
முட்கோட்பாட்டைத் தீர்க்காட்டா லினியாமோ

முற்கோற்பார்ப்பைப்போற் சேர்ப்பாய்
நற்பூச்சாத்திச் சீர்பாட்டால்
முக்காட்போற்றக் காப்பாற்று ரதுபாராய்

மட்டாய்க்காட்டிச்சாய்க்காட்டார்
மெய்ப்பூச்சாத்தித்தோற்போர்ப்பார்
வற்றாத்தூக்கத்தேகாத்தார் சடைமீதே

மைக்காடாத்திப்பூத்தாச்சோ
கத்தாக்காப்புத்தூட்பூச்சார்
வட்டாய்கொட்டைப்பொற்கூற்பா மூலபாகர்

சட்டாற்கெத்திற்பொய்ப் பொய் பொய்
மிக்காய்த்தோற்றிசதாட் சேர்ப்பார்
நச்சாப்பாட்டுச் சாய்க்காட்டார் தருபாலா

நற்சாற்கொட்டைசூர்ப்பொற்சே
டித்தெட்கூட்டத்தாற்காப்பா
னற்காரொக்கப்பொயத்தீர்த்தாள் முருகோனே.

[ஏட்டிலுள்ளபடி அச்சிட்டிருக்கிறது. அதிலுள்ள திருத்தங்களைத்தெரிந்தோர் தெரிவிக்கச்செய்யவேண்டுகிறோம்.]

---

34. தனதத்தா தானதன
தனதத்தா தானதன
தனதத்தா தானதன — தனதான.

அடியைத்தாரா யெனது
மிடியைப்பாராய் துயர
பதனைத்தீராய் பொதிய முனிநேரா

யறிவைத்தாரா யடிய
ரருகிற்சேராய் மனதி
லருளைக்கூராய் மயிலின் மிசைவாரா

யடிமைப்பேறா யுருகு
குடிமைத்தாராய் வினையேன்
விழியிற்சேராய் விதயி னிடையூறாய்

வயதுக்கீறா யனது
குடிலைக்கூறாய் மருவும்
வகையைக்கூறா யபிநவ தனமாறாய.

படியிற்றேவே யமரர்
குழுவிற்கோவே விரைசெய்
பதுமப்பூவேயருணகிரி நாதர்

பகர்நற்பாவே விபுத
ருலகிற்காவே யடியர்
பரிவுக்காயே முகிலி னினமான

வுடலக்காரோணர் பணி
சடிலக்காரோண மரு
ளுதிக்காரோணர் வளர் கயிலாய

ருதயக்காரோணர் திரு
நடனக்காரோணர் தமி
ழுரைக்கக்காரோணர் தரு முருகோனே.

---

35 தத்தன தானதன தத்தன தானதன
தத்தன தானதன—தன தான.

மத்தளமோடொருகுத்திர லோடிகுறை
மட்டறவே யுரைசெய் வதுபோல

வக்கிரமானகுறை செப்பிடிலேதெனவும்
வக்கணைபாடுகைய வர்கள்மீதே

உத்தமமானதமி ழெத்தனைபாடினுமெ
லுட்டயவா யருமை யறியார்க

ளொப்புரவாகமன தற்புதமாகவினி
யுச்சிதமாக வரு டரவேணும்

முத்தையனே புலவ ருக்கரசேமதுர
முத்தமிழே சுவையின் மிகுதேனே

முப்பழமே யமிர்த சர்க்கரையே கனக
முப்புரிநூ லணியுமணி மார்பா

வித்தகனார்விமலர் முக்கணனார் தவள
வெற்பரனா ருரகையினில் வாசர்

மிக்கமகேசரொரு கைதிரிசூலரொரு
விசசுவநாதர் தரு முருகோனே.

---

36. தனதன தாதத தன
தனதன தாதத தன
தனதன தாதத தன—தனதான.

இருகையே கூப்ப விழி
யிணைகளே நோக்க வுன
திசைகளே கேட்க விரு செவிவாயுன்

னியல்பு பாராட்டு தமி
ழதனையே வாழ்த்த மகி
ழிதயமே நீர்க்கமுட னினைவாக

வருமையா நீற்றை நுத
லிலகவே சாத்தி யபி
னறுமுகா போற்றி யென முடிதாழ

வழுகுசேர் கார்த்திகையின்
விரதமே நோற்க மயி
லதனிலே காட்சி தர வரவேணும்

விருதுபாராட் டசுரர்
மடியவேவீட் டலகை
மிசையதோற் றசைக ணிணமூளை

மிடறுதான் வீக்கமுற
வதனையே சாப்பிடவு
மிகவயே யேப்பமிடு வடிவேலா

மருவுசே ணூட்டி லுறை
சிறைமயான் மீட்டுவிடு
வணிகர்சேர் நாட்டில்வரு குமரேசா

மதுரைமீ னாக்ஷி யுமை
கவுரிகாமாக்ஷி யென
வருவிசா லாக்ஷிதரு முருகோனே

---

37. தானதன தாத்த தானதன தாத்த
தானதன தாத்த — தன தான.

வேரிமலர்சூட்டி வாள்விழியை தீட்டி
வீணையிசை கூட்டி யிசைபாடி

வேள்விருதுநாட்டி நூலிடையைவாட்டி
மேருமுலை காட்டி விழியாலே

மாரனொடுபோட்டி யாகமலர்மூட்டி
வாலிபரை வாட்டி யிதழ்கோதி

வாயமுதமூட்டி மேலும்நிதிமீட்டும்
மாதர்வினை யாட்டில் மெலிவேனோ

மேருநிகரேற்றர் பூசுமுழுநீற்றர்
வேலைமுனி சீற்றர் மதிபாதி

மேவுமொருகீற்ற ராடுமொருகூத்தர்
வீசுதிரை யாற்றர் மகதேவர்

நாரியுமைவாய்த்த பாகர்மதி தேய்த்த
நாதர்குடமூக்கர் தருபாலா

நாகைவரு கார்த்தி கேயபர மேட்டி
நாவலர்கள் போற்று முருகோனே

---

38. தனன தனந்தத் தனனா தனதன
தனன தனந்தத் தனனா தனதன
தனன தனந்தத் தனனா தனதன—தனதான.

மிடியி லழுந்தப்படுமோ வனுதின
மனதுகலங்கப் படுமோ வெழுதிய
விதியிலடங்கப் படுமோ பலபல பிணியாகும்

வினையி லொடுங்கப் படுமோ மருவலர்
பகையில்நடுங்கப் படுமோ கணிகையர்
விழியிலடங்கப் படுமோ கயவர்க ளிடம்நாடி

படியிலிறங்கப் படுமோ குடிமையில்
மடிமைபொருந்தப் படுமோ வயிறெரி
பசியில்வருந்தப் படுமோ முடிவினி லெமதூதர்

படையினொறுங்கப் படுமோ சுடலைக
ளிடையில் வெதும்பப் படுமோ நரகுறு
படியிலிறங்கப் படுமோ வினியருள் புரிவாயே

முடியணிகங்கைப் பெருமாள்பரசுழை
துடியணிசெங்கைப் பெருமா ளழகிய
முகமலர்விந்தப்பெருமா ளரியணை தனில்மேவி

முதல்வனெனுஞ்சொற் பெருமா ளிசைபெறு
நடனபுயங்கப் பெருமாள் சதுமறை
முடுகுதுரங்கப் பெருமா ளயன்மறை யவர்தேடு

மடியிணைகஞ்சப் பெருமா ளுதவிய
கொடையின்வசந்தப் பெருமா ளிதழியை
யணியுமலங்கற் பெருமா ளுடலினி லொருபாதி

யருளுமடந்தைப் பெருமாள் மதனனை
வதைசெய்மடங்கற் பெருமாள் வலியொடு
மழகவிடங்கப் பெருமா ளுதவிய முருகோனே.

---

39. தனனத் தாந தன
தனனத் தாந தன
தனனத் தாந தன—தன தான

கடலைப்போலே கரு
விளையைப்போலே யலை
கடலைப்போலே மத னமராடு

கணையைப்போலே யொரு
பிணையைப்போலே பிறழ்
கயலைப்போலே குயி லமர்மாவின்

வடுவைப்போலே பொரு
மயிலைப்போலே மயல்
வலையைப்போலே மது கரநீல

மலரைப்போலே யிரு
நயனத்தார்மே லதிக
மயலுக்காளாகி நித மெலிவேனே

படியிற்றேவே யுப
நிடதக்காவே வளர்
பழனிக்கோவே யசு ரரைமாறு

படையிற்சூரா வணி
களபத்தாரா வொளிற்
பவளத்தேகா திரு மயில்வீரா

வொடியத்தானே சிலை
முதுகக்கோணு ளெலி
யுதவிச்சீரே பெறு மரிதேவே

முரிமைத்தாளார் பணி
யிதழித்தோளா ரனு
முரலுக்கா ரோணர் தரு முருகோனே.

40. தநதத்தா னான தன தந்ததததா னானதன
தநிதத்தா னான தன தந்தத்தா னானதன — தனதான.

துன்பசதாருணபுவி யெங்குப்போனாலு மினி
யண்டததானேனு நிழ லரிதாகு

மன்பற்றார்தேடுகிற சம்பத்தா லேதுபல
னந்திப்பாமோ வடவிசி னிழலாகு

மின்பத்தாலோபியர்கள் பிற்பற்றுதேமனதி
லென்பற்றேதா னொழிய வருள்கூர்வா

யிந்தப்பா டாரறிவர் கந்தப்பாநீ யறிவை
யென்கர்த்தாவே சரண மலர் தாராய்

பொன்கொத்தானீடிதழி மென்பொற்றோள்மேலணி
புயங்கப்பூ ணாபரணர் சிவஞான

புஞ்சத்தார்மாதவர்கள் நெஞ்சத்தா ரமரர்தொழு
புஙகத்தார் காரணவு கயிலாயர்

வன்புற்றேலாடமுறு கண்பட்டே மாரனுடல்
மண்பட்டேபோக முனி மகதேவர்

மஞ்சைப்போலேகரிய கண்டத்தார்சூலமுள
வண்கைக்கா ரோணர் தரு முருகோனே.

---

41. தானதன தானான
தானதன தானான
தானதன தானான — தனதான,

வேதநெறி கோடாமல்
மாயையிருண் மூடாமல்
வேறடிக ணாடாம லறிவீச

வேடரொடு கூடாமல்
யோகநிலை வீடாம
வீணரகி லோடாம — லெமதூதர்

மோதுபடை சாடாம
லாணவமு நீடாமல்
மூடர்மிசை பாடாமல் — மடவார்கள்

மோகவலை போடாம
லீலைவினை யாடாமல்
மூதறிவு வாடாம — லருள்கூர்வாய

யாதியிம கேதாரம்
வேதகிரி மாயூர
மாடுதுறை மாகாள — மயிலாடி

யாலவன மாரூர் நள்
ளாறுகட வூர்காசி
யாள்மதுரை சீர்காழி — புகலூரில்

நாதருயர் வேளூரர்
சோணகிரி தேவூரர்
நாடுதிரு வாய்மூரர் — கயிலாயர்

நாகைவரு காரோணர்
பாலாமயின் மீதேறு
நாகரிகனே வாகை — முருகோனே.

---

42. தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன—தனதான.

இரவியொளிதிகழ் மகுடநிரைகளு
மிலகுவதனமும் — வெகுதோளு

மினியமதுரித மொழியுநுதலினி
லெழுதுதிலகமு — மணிவாயு

மரையிலரவட மபயவரதமு
மலருபரிபுர மிருதாளு

மடியன்மனதினில் மருவியனுதின
மாசுபுரியவு மருளவாயே

தருமகுணதர குமரகுருபர
சதுரஜெயதர குருநாதா

சமரவிதரண திமிரதினகர
சகலகலைவல வபிராமா

வுரககணபண கிரணமணிமுடி
யுடையநடமிகு மயில்வீரா

வுததியசுரர்கள் மடியவயில்விடு
முரகை மருவிய முருகோனே

43. தனதன தனதன
தனதன தனதன
தனதன தனதன — தனதான.

மடையனை நெருடனை
மருளனை யிருளனை
மடியனை மிடியனை மடவார்மேல்

மயலனை நயவனை
வறியனை வெறியனை
மசகனை யெளியனை யறிவீன

விடையனை முகடனை
விழலனை யவலனை
விகடனை யகடனை வசைபேசும்

விரகனை வினையனை
முறடனை யகுணனை
விதனனை மலரடி மிசைசேராய்,

தடகிட கிணகிட
தகிர்த கிற்திகிட
தகதக திகுதிகு திமிதோதித்

தகணக செகணக
திரிகிட திமிகிட
தணதண தணவென நடமாடு

வடகயி லயிலர
னுரகையி லமலனை
மருவியி டதுபுற மகலாத

மடமயில் நிலமகள்
கலைமகள் பரவிய
மலைமக ளுதவிய முருகோனே.

---

44. தாத்தத்தா தானதன தாத்தத்தா தானதன
தாத்தத்தா தானதன—தனதான.

மூச்சுப்போய் நாலுவிரல் போக்குப்போய் நாலுபய
மூக்கிற்போ யேறி மறுபடிமீளும்

மூச்சுப்போகாதபடி காக்கப்போகாது வெகு
மூச்சைப்போயோடி லரை வயதாகி

யாச்சுக்காணுவியது போச்சுச்சீநாறு பிண
மாட்டுக்கேகூறும் விலை கிடையாத

வாழ்க்கைப்பாழ்போதுமினி வீட்டைத்தாலீலை விளை
யாட்டைப்பாராமல் மயில் மிசைவாராய்

நீச்சுப்பாகீரதியு மாத்திப்பூமாலிகையு
நீட்டுக்கா கோதரமு மிவைகூடும்

நேர்த்திக்கோடீரம்மழு வேற்றித்தியாகேசர் திரு
நீற்றைப்பூணாபரண மகதேவர்

காய்ச்சுத்தீயானவிழி காட்டப்பூவேளை யடு
காக்ஷிசசாரூப ருமை யொருபாகர்

காக்கைச்சேணாடர்பணி வாழ்க்கைச்சோணாடர் முது
காட்டுக்காரோணர் தரு முருகோனே.

---

45. இதுவுமது.

மதித்துப்பாவாணர்வரி லொளித்துப்போவார் கயவர்
மறிச்சிப்போனா லிதென குடிகேடு

வடக்குப்போனார்வருவ ரெனக்குததாயாதி யென
வழககுப்பேசாம லிரு விழிநீரை

யுதிர்த்துத்தானேவயிறு கடுப்புப்போலே கழியு
முமககுததானே சுகிர்த மினியேகென்

றாலுததப்பாழானர்மிசை வடித்துப்பாமாலை தனை
யுரைத்துப்பாடாம லருடரவேணு

மெதிர்ததுப்போராடசுரர் முகத்திற்சேனா பதிய
ரியற்கைததானா பதிய ரிருநால்வ

ரிலக்கப்பேர்மீசைகளை முறுக்கிததேராழிகளை
யெடுத்துத்தானவீச நில மிசைவீழச்

சிதைததுக்காலாலவரை மதித்துச்சே ருகிற
திரத்தைப்பாரீ ரெனவு மகிழ்வீரா

சிரத்திற்பூணாகநதி கங்கைப்பூமாலை யணி
சிவப்புககாரோணர் தரு முருகோனே.

46. தனத்தாந்த தானதன தனத்தாந்த தானதன
தனத்தாந்த தானதன — தனதான.

அடைக்காம்பையேபருகி முலைக்காம்பையேவருடி
யணிக்காம்புமேகுழைய மலர்சூடு

மறற்கூந்தலேசரிய முகக்காந்திவேர்வொழுக
வரைக்காஞ்சியேகுலைய நகமேழா

மிடத்தூன்றியேயெழுதி மிடற்றூர்ந்தவோசைமிக
விடப்பாந்தள்மேல்மதனன் ரதிதேவி

யெனச்சேர்ந்துபோகமற வுடற்சாம்புமாதர்தமை
யினித்தீண்டில்நீதியல வருள்பாராய்

விடப்பாந்தளாபரண மிகப்பூண்டதோளழகர்
விரைச்சாந்தினால்மருவு திருமேனி

வெயிற்காந்தியாருதவு தமிழ்ச்சேந்தவாதபர்கள்
விளக்கேந்தவே கொலுவி ணமர்சேயா

மடர்கோங்குவாழைவழை யகிற்காம்புமாவகுள
மரத்தோங்குபாதிரிம தலையாரம்

வயற்சேம்புசாலிகளு மிகச்சூழ்ந்த மேன்மையினில்
வனப்போங்குநாகைவரு முருகோனே.

47. தந்தனந்த தந்தனந்த தந்தனந்த தந்தனந்த
தந்தனந்த தந்தனந்த — தனதான.

மந்திரங்க ளுஞ்செபங்க ளுந்தபங்க ளும்புரிந்து
வந்தனங்க ளுந்துறந்த மதிகேடன்

வஞ்சகங்க ளுஞ்சினங்க ளும்புகுந் திருந்தநெஞ்சன்
வம்புதும் புளர்புகுந்த வெறுவீணன்

சந்தனங்க ளும்புனைந்து குங்குமங்களுந் திமிர்ந்து
சம்பிரமங்க ளும்பொருந்தும் விலைமாதர்

தன்சுகங்க ளின்பமென்று மென்றுதின்ற தம்பலங்கள்
தந்திடென்று கெஞ்சுபஞ்சையெனை யாள்வாய்

யந்தரங்க மிஞ்சுகின்ற வன்புகொண் டிரங்குசிந்தை
யஞ்சுமந்தி ரங்களுஞ்சொ லடியாரி

லண்டவந்து வந்துதொண்டர்சண்டனென்று திங்களங்கி
யண்டரண்டர் கண்டுதெண்ட னிடும்பாதா

விந்தையம் புயன்புணிந்த நம்பர்பங் கிருந்தமங்கை
விண்டுடன் பிறந்த தங்கை யபிராமி [பைவென்ற

விஞ்சுமஞ்சொல் கொஞ்சவஞ்சி வண்டுசெண்டை யம்
மின்கருந் தடங்கண்மைந்த முருகோனே.

---

48. தானதன தனதான
தானதன தனதான
தானதன தனதான — தனதான.

சூலைதலை வலியீளை
நீர்ழிவு துடைவாளை
சோகைபிர மியமூலம் வறள்வாயுத்

தோஷதுனை மதிசாரம்
வாதசுர மதலாமை
தூறிருமல் முகவாதம் விழிநோவு

வாலகிரக வியாதி
யாசிமுய லகன்மேக
மாலைபிள வைவிசூசி யனுபோக

மாறுபடு பிணிதீர
மூலிகைகள் குடிநீரு
மாமுனது திருநீறு தரவேணு

மாலநுசர் கனிவாய
ராதிமலே கயிலாய
ராரணர் நமசிவாயர் மகதேவ

ராடல்புரி நடராயர்
மூவர்தமி ழினிதேய
ரானிநடம் தருபாலா

ஞாலமகி ழபிராமி
வாலைதிரி புரையாயி
நான்மறையில் விளையாடு மூமைதேவி

நாரிகவுரி கபாலி
சூலிதரு சருகூல
நாகைபுரி தனின்மேவு முருகோனே.

---

49. தத்தத்த தானதன
தத்தத்த தானதன
தத்தத்த தானதன — தனதான.

மச்சிட்ட மாளிகையும்
வச்சிட்ட சூளிகைய
மட்டற்ற சாளிகைய மடியாரு

மத்திட்ட சாலிகளு
மொய்த்திட்ட பாலகரு
மட்டுற்ற வோதிபெறு மனையாளு

மெச்சிட்ட வாபரண
முத்திட்ட மாலிகையும்
வித்திட்டசாலிகளு முளதாலே

வெற்பொத்த வாழ்வினென
விச்சித்த பாவியினி
வெப்பிட்ட தீநரகி லுறவேனோ

அச்சிட்ட வேடனிடு
வுச்சிட்ட மானதசை
யத்தத்திரு னூதவ வயில்வாய

ரக்கிட்ட மாலையினர்
திக்கெட்டு மாடையின
ரப்பிட்ட வேணியினர் திரிசூலர்

முச்சிட்ட நால்வர்பணி
நத்திட்ட பாணியரி
மூப்பத்து மூவர்பணி யிருபாதர்

மூக்கட்பு ராரிதரு
நச்சிட்ட சேடபுரி
முத்துக்குமாரரெனு முருகோனே.

---

50. தனத்தனந்தன தனத்தானத்தன
தனத்தனந்தன தனத்தானத்தன
தனத்தனந்தன தனத்தானத்தன — தனதான.

வரைத்தனங்க ளிருச்சா னுற்றிட
வறத்திரங்கு முகத்தார் மெத்தவு
மயக்குகின்ற நடத்தார் நிததமு மயலாரை

வளர்த்ததன்பிளை யைப்போ லற்புத
மெனத்திரண்டபி னட்பா ளாகுமுன்
மறிசசிநங்கை யெனப்பே ரிட்டிடு மடவார்க

ளரைப்பணங்களை விற்பார் விற்றபின்
முழுப்பணங்கள் பறிப்பார் மெத்தையி
லசப்பியங்கள் விளைப்பார் கொற்றவ ரொடுகூடு

யசத்தியங்க ளுரைப்பார் மட்டவிழ்
நிரைத்தகொண்டை முடிப்பா ரிப்படி
யடித்திரும்புமுன் முக்கா டிட்டவ ருறவாமோ

விரைக்கடம்பணி முத்தே கற்றவர்
தமிழ்க்கிரங்கிய சித்தே செகதின
விளக்கெனுந்தனி வித்தே யுத்தம குணவானே

விறற்பொருந்து சமர்த்தா கர்த்தர்க
ளௌனசிறந்திடு முதல்தே வர்க்குள
விழிக்கிசைந்திட சட்கோ ணத்துறை வடிவேலா

இருசுருவந்தவள் முசகோ ணத்துறை
யொருசுதிதந்த பொருப்பே முக்கனி
யினித்தவின்ப ரசத்தா யச்சுதன் மருகோனே

யிலக்கணஞ்சொலு நக்கீரப்புல
வனுக்கிரங்கு பிரசித்தா முத்தியை
யெனக்குவந்து தரப்போ திததிய முருகோனே.

---

51. தானனதந்த தனத்தகந்தன
தானனதந்த தனததந்தன
தானனதந்த தனத்தந்தன—தனதான.

பூதியமைந்தி லடித்தசஞ்சித
ஆழ்வினை தங்கு மலக்கிடங்கனு
போகவிதங்க ளிழுத்தபம்பர முயிர்தானே

போய்வரவென்று சமைத்தபஞ்சரம்
வாயுவெழுந்த துருத்திவெமபிணி
போர்வையிதென்று தரித்தகஞ்சுகம்

தாதவிழ்கஞ்சன் வகுத்தவொன்பது
வாசலரங்கு மிகுத்திடுஞ் சமு
சாரகுடும்ப வினைப்பழங்கல மெமதாதர்

தாரதமின்றி யறுசதிடும்பயி
ரீரமிருந்த விளக்கெனும்படி
தானுழல்கின்ற சமுத்திரங்கரை பிடியேனோ

வேதன் முகுந்த னெழிற்புரந்தரன்
வானவமரன்ற பரப்படங்களும்
வேளைமுனிந்து துடைத்தவன்புயர் சயிலாயம்

மேவியிறைஞ்சி யிடுக்கணுந்துறு
சூரனைவென்று தரத்தகுஞ்சிசு
வேதரவென்று வழுத்த நன்றெனை வுடனேதா

ஞதரமிஞ்சிமறைத்திருந்த
வதோமுகமொன்றை யெடுத்துமுன்புள
வானனமைந்தில் நிரைத்திடுங்கரு ணையினாலே

யாறுமுகங்க ளெனச்சிறந்த
விலோசனம்வெம்பு மழற்பிழம்பினி
லாறுபுலிங்க மெனப்பிறந்திடு முருகோனே

---

52. தந்த தனந்த தனந்த தனந்த
தனந்த தனந்த தனந்த தனந்த
தனந்த தனந்த தனந்த தந்தன—தனதான.

கங்குசுணங்கு நெரிந்திடமங்கி
பரந்துபொருந்து வருந்தும்விருந்து
கலந்தநரம்பு நிணந்தசையென்புக ளொடுதோலுங்

கந்தல்வழும்பு பொதிந்தகுடம்பை
சிலந்தியெழுந்து விளைந்தகுரம்பை
கலங்குகுடும்ப விலங்குதளைந்திட மெலிவாகித்

தொங்கவிழுந்து நடந்துமுடங்கி
யிருந்துதவழ்ந்து கிடந்துநலிந்து
துவண்டமலங்கள் சலங்களிறங்கிட மதிகேடாத்

தொண்டைவறண் டிருகண்களிருண்டிட
லந்தகன்வந்துயிர் கொண்டிடவிங்குளர்
துஞ்சினரென்றிடு முன்பெதிர்வந்தருள் புரிவாயே

செங்கதிர்திங்கள் முகுந்தன் விரிஞ்சன்
விசும்பிறையண்டர்கள் கண்டுவெருண்டு
தியங்கிமயங்கிட வம்பிகையஞ்சின ளோடச்

சிந்துவடங்க வறண்டதிணங்கி
மிகுங்கெறுவங்க ளொடுங்கவிரங்கிய
தென்றிசைவந்தகன் நின்றுகலங்கிட வுயர்வான

மங்குளகங்கை வெதும்பியுலர்ந்திட
வெண்டிசைவெங்கயம் வெம்பிநடுங்கிட
வம்பொனெடுங்கிரி யுமபலகுன்றுக டுமொற

வம்பாவந்தர மம்புவியும்பில
மெங்கணுமெந்துயர் சொண்டிமயங்கிட
வண்டமடங்கலு மண்டிவருஞ்சூர் முருகேசனே

---

53. தன தன தன தன தன தன தன தன
தன தன தன தன தன தன தன தன
தன தன தன தன தன தன தன தன — தன தான.

எழுகதி ரொளிவிடு நவமணி மகுடமு
மணிசிர முடனுத லெழுதிய திலதமு
மிரவி யிருவரு முதயகிரி மிசையெழு மியல்பாகு

மிரணிய புயவரை தழுவிய குழையினி
லிடுமக ரிகைகளு மரவொடு பிரணவ [வாயு
மெனுமறை செவியிடை மினுமினு வெனமொழி கனி

முழுமதி புரைமலர் வதனமு மமரர்கள்
பெறவருள் கருணையும் வெகுளியு மசுரரை
முடுகுபன் னிருவிழிவனசமு மலர்கைசயில் வடிவேலும்

முனிவர்க ளமரர்க ளடியர்க ளிளைவரு
மரகர சிவசிவ குருபர வெனவவர்
முறைமுறை பரவிய பரிபுர சரணமு மறவேனே

யழலுறு துயில்வெரு வியகட வுளர்சிவ
னடியினில் முறையிட வொருதிரு முசனரன்
மனநினை விடவரு பொறிகளு மெதி ருறவேதா

னருணதி யினில்விட விடுமென வரியய
னனிலமெனு மிறைசெய வரிதெனு மறுமொழி
சொலவரனருள்செய வரமுடிமிசைகொடு விரை வுடனேகி

வழுவறுபகிரதி யிடைவிட வளமுறு
படியறு குழவிக ளொனு மிகவடிவுற
மகிழ்வுடனரியய னிமையவர்முலைசொடு வெனவாரல்

வனிதைய ரறுவரு முலையமு துதவிட
வணிதொடை மரமிழல் புடையிட முளரினன்
மலரறை களி லுயர்சரவணமதில் வளர் முருகோனே.

---

54. தானதத்தத் தந்தன தனதன
தானதத்தத் தந்தன தனதன
தானதத்தத் தந்தன தனதன—தனதான.

வாதபித் தத்தின்குண மிதுவென
நாடிபற்றிப் பண்டிதர் சிலபல
வாடகக் கற்பங்களி லுளவகை சிலகூறி

மாதமட் டுந்தின்றிடு மெனவடி
சூரணத்தைத் தந்திட வதிலொரு
வாசியற்றுக் கண்டிதமுறு பிணி மிகவாகித்

தாதுவற்றக்கண்களு மொளிகெட
நாவறட்சிக் கென்செய்வ மேவு
தாகமுற்றுத் தந்தமு நழுவுற வுறவோர்கள்

காரமற்றப் பெண்டுகளொடுமெழு
வாவிவிட்டுப் பொன்றிடுபொழு தெதிர்
தாவுபச்சைச் சுந்தரமயில் மிசை வருவாயே

யாதிருக்கச் சங்கர னுமையடி
நூபுரத்திற் சிந்தியமணி யொளி
யாதும் பெற்றனைப் பெண்களை வருவிக்கன வுடனேதா

ஞைசைவைத்துச் சந்ததி தனையுள
சூதகட்டைக் கனா டுமைதடைசெய
வாயிலக்கப் பந்தியர் வெயர்வையில் வரவேதா

மீறுதுகர்ப்பச் சஞ்சல மரமொடு
கூறம்வெற்பிற் புங்கவர் மலைமக
ளோடுசெப்பப் பின்பவள் தடைவிட மலர்வாவி

யோரிடத்திற் றிண்டிற லுடன்வளர்
வீரவர்க்கத் தொன்பதின் மர்களுட
னேரிலக்கத் தம்பியருடன்வரு முருகோனே.

55. தந்ததனத் தானதத்த
தந்ததனத் தானதத்த
தந்ததனத் தானதத்த—தனதான.

கொஞ்சுமொழிக் கேமருட்டும்
நஞ்சுவிழிக் கேமதத்த
கும்பமுலைக் கேகறுத்த முகிலோதிக்

கொண்டைமுடிக் கேதரித்த
தண்டையடிக் கேவருக்கை
தொண்டையிதழ்க் கேவிதித்த விதியூரு

மஞ்சநடைக் கேயொளித்த
வஞ்சியிடைக் கேகலிக்கு
மங்கைவளைக் கேபடத்தை கிகரான

வந்தவிடத் தேயிருக்கும்
நெஞ்சையொளித் தேகருத்தி
லன்புனிடத் தேயிருக்க வருள்பாராய்

வஞ்சியிடப் பாலிருக்க
விஞ்சிடபத மேறியத்தர்
வந்துமைமையைக் கீழிறக்கி யறுபேராம்

மைந்தர்களைத் தானிடுக்கி
வந்திடெனப் போயெடுத்து
மங்கைகரத் தாலணைக வொருரூபா

மிஞ்சியபுத் தேள்மதித்த
கந்தனெனப் பேர்படைத்து
விஞ்சுமுலைப் பால்சுரக்க வருபாலை

யின்பவளத் தேயெடுத்து
வுன்பவளத் தேகொடுக்க
வெம்புபசிக் கேகுடித்த முருகோனே.

---

56. தனந்தன தனத்த தந்தம்
தனந்தன தனத்த தந்தம்
தனந்தன தனத்த தந்தம்—தனதான.

மடந்தையர் விருப்பமென்றும்
பசும்பொனின் விருப்பமென்றும்
வசுந்தரை விருப்பமென்று மகலாதே

வளர்ந்திடு பெருக்கமெந்த
வுகந்தொறு மிழுக்குமிந்த
மலங்களை யடக்குகின்ற வகைகாணே

னுடைந்தையி லிறப்பதென்றுந்
தொடர்ந்துயிர் பிறப்பதென்று
முறங்குதல் விழிப்பதன்றி நிலைகாணே

னுடம்புயி ரசைக்கும்விந்தை
நடம்புரிசெயற்கையெந்த
னுளம்புகு வரத்தையென்று தருவாயே

படர்ந்தபுகழ் மசசகந்தி
தருஞ்சுத னளித்த மைந்தர்
பரந்ததட மக்கமென்று — வினைதீரப்

பதங்களை வழுத்த நம்பர்
குகனாருருவன் முத்தியென்று
பரங்கிரியி லுய்த்திரென்று — விடைகூற

வடர்ந்துமை யிடுக்கிவந்து
தருப்பொழு தனைத்திரங்கி
யருட்பய மளித்தபெண்க — ளாறுமேவொரு

மகங்களி சிறக்கவெங்கள்
மகன்குக னெனப்பகர்ந்து
வரன்கைலை யிற்கொணர்ந்த — முருகோனே.

---

57. தனதன தானத் தனந்த
தனதன தானத் தனந்த
தனதன தானத் தனந்த — தனதான.

மறையது சோதித்த மந்த்ர
முனிவர்கள் சாதித்த மந்த்ர
மகிழ்குரு போதித்த மந்த்ர — மகராதி

வடிவமு லேசித்த மந்த்ர
முருவெளி சோதித்த மந்த்ர
வசிகர மேலிட்ட மந்த்ர — மூலகார்மே

லறநெறி பாலிக்கு மந்த்ர
மறிவுளர் பூசிக்கு மந்த்ர
மரியயன் மோகிக்கு மந்த்ர — மெளியோர்க

ளதிபவ மாரிட்ட மந்த்ர
மனுதின மோதிட்ட மந்த்ர
மறுவகை யாதிக்க மந்த்ர — மருள்வாயே

யிறையவன் லோகத் திருந்து
நெடியவன் லோகத்திருந்து
மிமையவர் லோகத் திருந்து மலைவீசு

மெழுகட லோடித் தொடர்ந்து
மொருகட லாகக் கலந்து
மெழுகதி ரோனைத் தகைந்து மகமேருச

செறிமுடி மீதிற் பொருந்து
துருவனை மாறிப் பயின்று
திசையுறு யானைக குலங்க ளிருநாலுஞ்

செருவுறு வேடிக்கை கண்டு
முயிர்தொறு மோடித் திரிந்து
திருவிளை யாடற் புரிந்த முருகோனே

---

58. தானதான தானதான
தானதான தானதான
தானதான தானதான—தனதான.

மானம் வீர மாண்மை கேள்வி
யாலிஞ்னோது நீதிநேம
வாகஞாதி யோகமவேணு மதல்லாதே

மாறிலாம லோதும் வாய்மை
பேசவேணு மாசுபாடல்
வாகையீகை யோகைவேணு மதல்லாதே

தானதியான மோன ஞான
மேன்மைவாய்மை யீடுசோடு
தானிலாத வாழ்வுவேணு மதல்லாதே

தாரிபாரி காரி போ
லுதாரம்வேணு மாகமாதி
காரமான பூசைவேணு மருள்வாயே

ஞான வேத கான ஞா
தாதியோர்கள் வேள்வியேயு
நாளின்மேவு மாதிராதி மகமேரு

நாகமீது பாயுமாக
மேகமீது பாயும்லோக
நாசமாமி தேதுபாவ மெனவேதான்

வேனிலான் விரோதி பால
னேழுமேஞடி வாறுகூறும்
வீரவாகு வோடுகூற வுடனேபோய்

வீறுபாசம் வீசியே யு
ளாகவெண்மை யோடுமீள
மேடமேறி யேயுலாவு முருகோனே.

---

59. தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத்
தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத்
தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத்—தனதான

விடத்தைப் பழித்துச் சிவத்துக் கறுத்துச்
சிருப்புக் கடைக்கட் பரத்தைப் பெயர்க்குள்
விருப்புற் றிதழ்ப்பற் கடித்துக் குடித்து விளையாடி

வெறுக்கைப் பணத்தைப் பறிக்கக் கொடுத்து
விழற்குச் சவத்தைப் பிலத்திற் செலுத்தி [போற்
விளக்கைப் பிடித்துக் கிணற்றிற் குதித்து விழுவார்

குடத்தைக் கவிழ்த்து வயிற்றைச் சரித்து
விடக்கைக் கடித்துப் புசித்துப் பருத்த
கொழுப்புற் றுடற்குட் சடத்தைப் படைத்த வதிபாவி

குளத்தைக் கலக்கிப் பருத்துக் கருத்தி
யறத்தைச் செபத்தைத் தவத்தைக் கெடுத்த
குருட்டுக் கிழட்டுப் பிணத்தைப் பரிக்க வருவாயே

வடக்கிற் பொருப்பைக் கரத்திற் பிடித்து
வளைத்துப் புரத்தைச் சிதைக்கச் சிரித்து [யாளா
மதிக்குக் கடுக்கைத் தொடைக்குக் கொடுத்த சடை

வரைக்குட் புறப்பட் டெதிர்த்தப் புரத்தில்
வழிப்பட் டடக்கட் புலத்திற் குறித்து [சேராத்
வரைச்சொற் பயிற்றப் பயப்பட் டிறத்தற் றொழில்

திடப்பட் டெனக்கட் டளைப்பட் டிடச்செப்
படைப்பொற் றெனச்சொற் பிதற்றக் கனத்தச்
செகத்தைப்படைத்துச் செயற்பட்டுறுத்து மவனே!

திறப்பட் டிருக்கைத் துதிக்கத் துதிக்கு
முதற்சொற் பொருட்குத் திகைக்கப் பலத்த [னே.
சிரத்திற் புடைத்துச் சிறைக்குட் படுத்து முருகோ

---

60. தானந்தன தனத்த தானந்தன தனத்த
தானந் தனதனத்த — தனதான.

மாலென்பதைவிடுத்து நோயென்பதைவிடுத்து
மாயங்களைவிடுத்து நிலையாத

வாழ்வென்பதைவிடுத்து லோபங்களைவிடுத்து
வாதங்களைவிடுத்து மடமாதர்

கோலங்களைவிடுத்து மூடங்களைமிகுத்த
கோபங்களைவிடுத்து மொழிமாறு

கோளென்பதைவிடுத்து நாளென்பதையுரைத்த
கோதென்பதைவிடுக்க வருவாயே

ஆலம்புனைகளத்தர் பாலண்டர்களியக்க
ராகண்டலன்வசுக்கள் மணிமாலு

மாரம்புயனிடுக்க ணேதும்பொழுதிரக்க
மாய்நந்தியைவிடுத்து முடியாமல்

வேலங்கையிலெடுத்த பாலன்புடையெருத்தின்
மேவங்கணருரைக்க விசையாமல்

மேலுஞ்சினம்விளைத்த போதன்புடன்வழுத்த
வேதன்சிறைவிடுத்த முருகோனே.

---

61. தத்தாதத்தா தத்தாதத்தா
தத்தாதத்தா தத்தாதத்தா
தத்தாதத்தா தத்தாதத்தா—தனதான.

நற்பாகத்தோன் மெய்ப்பாகத்தா
னுச்சாயப்பா டத்தானத்தா
ருக்கேயொப்பா கத்தா வயிலாலே

நற்கீரத்தே வற்கேயக்கா
லுற்பாதக்கா வற்போகக்கூர்.
நட்பாகப்பா வைபோதித்தே யெனையாள்வாய்

முற்பாலைத்தா முப்பாலுக்கே
யப்பாலப்பா நிட்சேபப்பால்
முற்கோலித்தா விப்பாவிக்கே முதான

முப்பாலைத்தா னப்பால்விட்டே
முப்பாலுக்கே யப்பாலைத்தான்
முட்டாமற்று பொற்பாகத்தா னருள்கூர்வாய்

மெற்பாதிக்கா சித்தாசித்தாய்
சட்கோணத்தாய் மெய்ப்பாகத்தார்
கைச்சூலத்தார் தருபாலா

மிக்காருக்கே தக்காருக்கே
யக்காரத்தாய் திக்காடச்சூர்
வித்தாரச்சூர் கட்டோடத்தான் விடும்வேலா

கற்பூரத்தீ பத்தாய்முத்தே
வர்கோர்வித்தே முத்தேகொத்தே
கற்றானைத்தே நற்பாதத்தா னடமாடுங்

கர்த்தாவுக்கே பிற்பாலுற்றே
யெட்டாமற்று னற்பாய்முற்போ
கத்தாரிற்பேர் பெற்றுயத்தா முருகோனே

---

62. தந்தா தத்தன தானனா தன
தந்தா தத்தன தானனா தன
தந்தா தத்தன தானனா தன—தனதான.

ஐங்காதத்தினி லேகினு மென
தன்பாவத்தொடு மீள்வரோ புல
னைந்தாயத்துறை தீர்வதே கட னமதாகு

மங்காடிப்பத ராகினே னுட
லெண்சாணுக்கொரு சாணினல் மிக
வம்பாயப்படு சேதிதா னென தெரியாதோ

சங்காரிப்பது வீரமோ சன
னஞ்சாதிப்பது நேரமோ விதை
சம்பாதிப்பது பாரமோ வுன தியல்பாகுஞ்

சஞ்சாரப்பிணை மானபாவியை
மன்றாடிச்சொல வேணுமோ மிகு
சந்தோடத்துட னுள்வதே கட னருள்கூர்வாய்

கங்காபுத்ரச மௌனனே யுமை
மைந்தாசற்குண மேருவே யணி
கங்காளற்கொரு பாலனே சுவை தருதேனே

கண்டேசர்க் கரையே விசேட
கரும்பேமுக்கனி யேமனோகர
கந்தாமுத்தமிழ் பாடவே வர மருள்வேலா

சிங்காரக்கதிர் வேலனே சுடர்
கொண்டாடிப்புகழ் வேலனேபகை
திண்டாடப்பொரு வேலனே மயில் — ரிசையேறுஞ்

செஞ்சேவற்கொடி யாளனேகுற
மின்தேவப்பிடி யானை நாயக
திண்பாரிற்சிவ ராஜதானியின் — முருகோனே

---

63. தாந்தத் தனனா தாந்தத் தனனா
தாந்தத் தனனா—தன தானா.

வாஞ்சைக்கடலோ நீஞ்சப்படுமோ
வாழ்ந்திட்டதிலா — தியமேது

வாங்கிச்செலுமோ ருஞ்சற்கிணையாய்
மாய்ந்துற்பவமா — யலைவேனோ

தேய்ஞ்சிப்படியே கூன்பட்டிடிலே
தேம்பிக்கிழமாய் — விளையான

தீங்குய்த்திடுநோய் தாங்கப்படுமோ
தேன்பொற்பதமே — தரவேணும்

காஞ்சிப்பதியாய் வேண்டற்கரிதாய்
காண்டற்கரிதாய் — வருவோனே

காந்தத்துருவே வேங்கைத்தருவே
காண்பொற்குறமான் — மணவாளா

பரஞ்சுற்றனுமார் தாண்டக்கடலே
பாந்தட்டுயில்வான் — மருகோனே

பாந்தட்பணியார் தோன்றற்குகனே
பாந்தட்புரியார் — முருகோனே.

---

64. தானதத்தன தானதத்தன
தானதத்தன தானதத்தன
தானதத்தன தானதத்தன—தனதான.

ஆகமெத்தனை யோவெடுத்தது
லோகமெத்தனை யோதரித்தது
வாசையெத்தனை யோவளர்த்தது — வதல்லாதே

யாயுளெத்தனை யோகழித்தது
தாரமெத்தனை யேசுகித்தது
மாயமெத்தனை யோவமைத்தது — விளைவான

போகமெத்தனை யோதொலைத்தது
வாணவத்தோ டுபாயவித்தைகள்
பூமியிற்பெறு காமியத்தொழி — லெனும்லீலை

போதவிப்படி யேநடத்தி
லாபமெத்தனை சேதமெத்தனை
போதுமித்தனை ஞானமுத்திரை — தரவேணும்

வாகனத்துயர் தோகைபெற்றதி
வாரணக்கொடி யேபடைத்ததி
வாகரக்கரு ணாகரக்குரு — பரவீர

வாகுநற்றுணை யாகுமுத்தம
மோகனக்குற மாமொழிற்றெய்வ
யானைபக்கலில் வாழ்வுபெற்றிடும் — வடிவேலா

நாகமெட்டையு நாகமெட்டுடன்
மோதவிட்டக மேகளித்திடு
ஞானசற்குரு தீனரக்ஷக — குமரேசா

நாவலர்க்கனு கூலவித்தக
மேவலர்க்கிடி யேபருப்பத
நாகபட்டண மேவுசித்திர — முருகோனே

---

65. தனதந தனதனன தனதந தனதனன
தனதந தனதனன — தனதான.

மனதும் படபடென மிடறுங் குமுகுமென
வளையுங் கலகலென — வதிரோம

வரையுஞ் சிலுசிலென நகையுங் குளுகுளென
வசனங்குலுகு லென — வுகிரோடு

தனமுந் தளதளென மதனன் குடியிருந்த
தலமுஞ் சலசலென — வணைமீதே

தழுவுஞ் சுகமிழந்து பதபங்கயம் வணங்கு
தவமென்பதை மிகுந்து — தருவாயே

பனசந் தகில்கரும்பு வகுளங் குமிழரம்பை
பனசங்க முகுசண்பை — வடமாழை

பளிசங் குரவுசம்பு மகுடங் கணிகடம்பு
பணைகுங்கும நரந்த — செவ்வாழை

புனகுஞ் சிகமிலந்தை குருகஞ்சணி முடங்கல்
புரசந் துளவு சிந்து — வழுதாழை

புளிமுந் திரிகைவஞ்சி மரவென்ப துதிரண்ட
பொழில் தங்கு ரகைவந்த — முருகோனே.

66. தனத்த தானன தானன தானன
தனத்த தானன தானன தானன
தனத்த தானன தானன தானன — தனதான.

இரக்க மீகையும வாகையு மோகையு
யடக்க மாண்மையு மேன்மையும் வீரமு
மிழுக்குறு தவை போகமு யோகமு — மடியார்க

ளிணக்க ஞானமும் மோன தியானமு
வணக்கநேதி விபூதியெய் பூசவு
மிருக்கு நான்மறை யோதிய நீதியு — மொருவாய்மை

யுரைக்கும்வா யுபசார விவேகமு
மியற்கையாகிய வாகம கேள்வியு
மொழுக்கமானத பூசையு நேசமு மறிவீனா

வுனுத்தர் மார்பினிலே வசிபோ லருள்
கொடைப்ரதாப விநோதமுமே யுட
னுதிக்கும்நாள்முத லாகவுமே யினி யருள்வாயே.

வரைப் புயாசல மூதறிவாகர
சிவப்பிரகாச சரேச சதாசிவ
மணிப்பிரவாள சமேள சுதாகர வசுரேசன்

மகிழ்ச்சியாய்வரு கேகயவாகன
குறப்பெணாதர வாகிய மோகன
வரைக்கெலாமிறை யானமனோகர குருநாதா

விரைச்சரோருகன் மாமுடி மீதினில்
மழுக்குபாணி யனேகரு ணாகர
விழிக்குண் மாமணி யேதணிகாபுரி கதிர்காமா

மிகுத்தகாசியின் மாநதிபோலவு
வடக்குமாதிர மேல்முகமாய்வரு
விருத்தகாவிரி சூழ்திருநாகையின் முருகோனே

---

67. தனத்தத்தாதான தன
தனத்தத்தாதான தன
தனத்தத்தாதான தன — தனதான.

பிறக்கப்போகா துடல
மெடுத்துத்தா னுவதெனை
பிணத்தைப்போலே திரிய முடியாது

பிழைக்கப்போமா விதனி
லுழைக்கப்போமோ மறலி
பிடிக்கத்தானே வருமுன் னெளிதாக.

வறத்தைத்தேடாமல் வெகு
பவத்துக்காளா வினையை
யடக்கப்போகாது தகு ... மூபதேச

மயர்த்துப்போ சாதபடி
நினைத்துத்தானே யுருக
வடித்துப்பாலே தரவு ... நினைவாயே

உழக்கிப்போரா டசுர
ரெதிர்த்துத்தானே வெருவி
யொளித்துப்போவார்கள் சில ... ரொருகோடி

யுரத்துப்பேசார் தலையை
யறுத்துச்சூர்வீடு தொறு
முயர்த்தித்தாம்னை யெறிய ... விழுபோது

மறக்கப்போகாத மனை
வியர்க்கப்போதே தெரிய
மரித்துப்பார்மேல் விழவும் ... விடுவேலா

மதித்துப்பாவாணர் விட
விடுத்துத்தூதே மொழியும்
வணப்புககாரோணர் தரு ... முருகோனே

---

68. தத்தத் தனத்ததன
தத்தத் தனத்ததன
தத்தத் தனத்ததன—தனதான.

எட்டிப்பிடித் திடையன்
வெட்டிக் குறைத்தமர
மிற்றுக் கிடப்பதிலை ... யதுபோலே

யெய்த்துக் களைத்தமன
மெத்தத் தவிக்குமதி
லிச்சைப் படுத்தும்வினை ... தீராதோ

தெட்டிப் பறிப்பவர்கள்
சொக்குப்பொடிக் கபடர்
தெற்குப்படக் கருது குடிகேடர்

சிக்குப் பரத்தையரை
விட்டுப் பரதத்தையுணர்
செப்பக் கருத்தையினி யருள்வாயே

மட்டுக்கடப்ப மலர்
செச்சைப்புயக் குமர
வட்டத்தனத்தியெனு மபிராமி

மைக்கட்குறத்தி மிசை
மெத்தப்பிரியத்தையுள
வச்சிரப்பதக்க மணி மணிமார்பா

செட்டித்தனத்தில் வளை
விற்றுப்பிரத்திட்டை பெறு
செக்கச்சிவப் பமர குமரேச

சிக்கல் திருத்தணிகை
முத்தித்திருக் கதிரை
சித்திரத்தலத் துரகை முருகோனே.

---

69. தான தானன தன்ன தானன
தான தானன தன்ன தானன
தான தானன தன்ன தானன—தனதான.

ஆசைபோ லுரைசொல்லுவா ரவர்
மீதிலானை விள்ளுவார் கனை
யாழிமோதிரம் வெள்ளியோ விததரவேணு

மாறுநாழிகை செல்வர்போ லவ
ரேதுசாரியம் இல்லடா வென
வாவலாய்நிதி கொள்ளையாகெவ ரதல்லாதே

காசிலார்களை யெள்ளுவார் தரு
வார்கள்மார்பிடைப் புல்லுவா ரவர்
காயமேலுகிர் கிள்ளுவார் கடி தடமீதே

காமநீரது வெள்ளமா யெழு
மேவுவார்வெகு கல்வி பேசுவர்
காதலேதரு கள்ளவேசிய ருறவாமோ

மாசிலாதொரு சைவ நாயக
வேதநாயக தெய்வ நாயக
மானைநேர்விழி வள்ளிநாயக மயிலேறும்

வாசவாதிப செல்வ நாயக
வேலினு லமர்வெல்லு நாயக
வானுளோர் பணிகல்வி நாயக வெணையாளு

மாசில்நாயகர் தில்லை நாயகர்
காழியார்திரு முல்லைநாயக
ராலவாய்திரு நெல்லைநாயகர் புகலூர

ராதிமால்வரை வெள்ளிநாயகர்
நாகைநாயக ரெல்லிமாநட
மாடிநாயகர் பிள்ளைநாயக முருகோனே.

---

70. தானதனதந்ததான தானதனதந்ததான
தானதனதந்ததான—தனதான.

ஆதபமெழுந்துசாய நாளதுகுறைந்துதேய
வாடலுமொடுங்கிமாய வயதாகு

மாயுளுமுடிந்துபோக வேவினைநடந்துபோக
வாவியுமகன்று போக வெமதூத

ரீதலையொழிந்தபாவி யோதலையறந்தபாவி
யீசனைநினைந்திடாத வதிபாவி

யீனனெருஞ்சில்மேவு பாதையிலுருண்டுபோக
வேதளருமந்த வேளை வருவாயே

தாதவிழ்கரந்தைவாகை நீலமுமணிந்தமார்ப
தானவரைவென்ற தோகை மயில்வீரா

தாரணியளந்தபாதர் தாரணியயின்றவாயர்
தாரணிமடந்தை நேயர் மருகோனே

நாதமுறுவிந்துவாகி யாரணமறிந்திடாத
நாயகசுயம் ப்ரகாச வடிவோனே

நான்மறைபுகழ்ந்துபாடும் ராசதசவுந்தரீக
நாகையின்மெய்கண்ட வேல முருகோனே.

---

71. தந்தன தானதன தந்தன தானதன
தந்தன தானதன—தனதான.

தஞ்சநீயேயிதய கஞ்சநீயே புலவர்
சங்கம்நீயே யமரர் துரைநீயே

தந்தைநீயேதுணைவர் பந்துநீயே யுலக
தம்பம்நீயே யுடலி லுயிர்நீயே

கஞ்சனீயேயதிலை குந்தனீயே கரிய
கண்டனீயே யிரவி மதிநீயே

கந்தனீயேகடவு ளன்றிவேறே தடிகள்
கண்டபேரா ரொருவர் பரம்நீயே

யஞ்சிலேசாதகமு மஞ்சிலே போதகமு
மஞ்சிலேபேதகமு மறவேதா

னஞ்சிலேபாடியது மஞ்சிலேயாடியது
மஞ்சிலேயோடியது முளஞான

கஞ்சகாவாயதர கிஞ்சுகாரூரை யடு
கண்டகா மாமுனிவர் பணி பாதா

கங்கைபாலாகௌரி தந்தசீலா மெய்
கண்டவேலா வுரகை முருகோனே.

72. தனதன தனதன தந்த தானே
தனதன தனதன தந்த தானே
தனதன தனதன தந்த தானே—தனதான.

மதுகரமுளரி யரும்புதானோ
வடியமிழ்துடைய குரும்பைதானோ
மணிவடமிலகு தசும்புதானோ முடிதானோ

மதனிருகயிலுறு பந்துதானோ
மகபதிமுடியடு செண்டுதானோ
மதமுளகரியிரு கொம்புதானோ முனிவோர்க

ளெதிருறநிறுவிய கும்பமீதே
யெதிரிலையெனவரு குன்றுதானோ
வெழில்வனிதையரிரு கொங்கையாமோ வெனவோதி

யிதயமகிழமயல் கொண்டுவீணே
திரியுமெனமறலி கொண்டுபோவா
னெனவருசமய மறிந்துநீயே வரவேணும்

முதுதமிழ்சொலும் நெறிதந்தகோவே
யருணகிரிதமி ழுகந்தவேளே
முனிவர்கள் பரவியசெந்திலானே வயலூரா

முழுமுதலெனவரு கந்தவேளே
பகிரதிதிரிபுரை தந்தசேயே
மொழிசரவணபவ தம்பிரானே குருநாதா

வுதயதினகரனை வென்றரூபா
வசுரரையடுதிறல் கொன்றகோபா
வுருவெனவருமென வந்தகோலா கலவேலா

வுபநிடதம்நிந விளம்புவாயா
கயமகள்குறமகள் தங்கள்நேயா
வுரகையில்மருவு மெய்கண்டவேலா முருகோனே.

---

73. தானதனதந்த தானதனதந்த
தானதனதந்த—தனதான.

காயம்நிலையென்றும் யோகம்நிலையென்றுங்
காமநிலையென்று மதல்லாதே.

காசுபணமெந்த நாளுநிலையென்றுங்
கானல்புனலென்றுந் தமொறி

மாயையின்மயங்கி நானெனதுவென்று
மாசினிலுழன்று மெலிவேனோ

மாதவமுயன்று ஞானநெறிகண்டு
வாழும்வகையென்று தருவாயே

சேயனெனவந்த ஞானபரகந்த
தேயுள்வருமைந்த கயிலாய

தேவனருள்துங்க தேவர்வரதுங்க
தேவநரசிங்கன் மருகோனே

நாயகவிபங்க வாரணதுரங்க
நாலுமறைபங்க முனிவோர்க

ளொடொறும்வணங்கு பாதவரவிந்த
நாகையின்மெய்கண்ட முருகோனே.

74 தந்ததனதன தந்ததனதன
தந்ததனதன—தனதான.

அஞ்சுதருவென மஞ்சுநிகரென
வங்கர்பதியென வண்சோம

ணண்டர்பசுவென விந்துகதிரென
வந்தமணியென — வீரவோர்கள்

தஞ்சமெனவரு கஞ்சநிதியொரு
சங்கநிதியென — வறிவினர்

தங்களருகிலி ருந்துபுகழ்வது
சங்கையினியருள் — புரிவாயே

மஞ்சுகுழல்மொழி கொஞ்சுகிளியிடை
வஞ்சிபிறைநுதல் — விழிதானும்

வண்டுசெனியிதழ் தொண்டைபறடரு
மந்தரலையிரு — தனபாரங்

கஞ்சமுகைமுடி பந்துகுலகிரி
கம்பமதகரி — யிருகோடு

கந்தமிகுகுற மங்கைபுணருமெய்
கண்டகுருபர — முருகோனே.

---

75 தனத்த தத்தன தானன தனத்த தத்தன தானன
தனத்த தத்தன தானன—தனதான.

தரித்திரத்தினிலேபடு வருத்தமெத்தனையோவது
சமுத்திரத்தையுமே மிக — ரெனலாமோ

தவிக்கவிப்படியேயயன் விதித்தகட்டளையோவது
தனைத்தவிர்த்திடவே வகை — தெரியாதோ

மருத்தெனைப்பதமாயதி லடக்கமெத்தவுமாயெனை
வசப்படுத்தியுமே யறி — வெனுஞ்ஞான

மனத்தினுட்கொளவேயுனை நினைத்தொருப்படவேவினை
மயக்கமற்றிடவேயருள் — புரிவாயே

விரித்துரைத்திடும் நூல்களை யறப்படித்தவனே தவ
  மிகுத்தசற்குணனே சர வணநாதா

விளக்கினிற்சுடரேபரி மளித்தகற்பகமேகதிர்
  வெளுத்தரித்திலமே புய மணிநீபா

வெரித்தமுப்புரஞ்சீறெழ நகைத்ததற்பரனார்மலை
  யெடுத்தவிற்கரனார்தரு மயில்வீரா

விலக்கணக்கவிராசர்கள் துதிக்குமுத்தமிழ்மேல்மன
  மிரக்கம்வைத்திடு நாகையில் முருகோனே.

---

76 தானன தானன தானன தானன
தானன தானன தானன தானன
தானன தானன தானன தானன—தன தான.

மேனகையூர் வசியோரதியோ திரு
  வோகலை மாமகளோ சசியோவென
  வேவிலைமாதரையேசரியா மெனு மதிபாவி

வீணரைமூடரை யீனரை லோபரை
  வாரிதியே நிதியே மழையேதரு
  வேமணியே பசுவே மதியேயென வியலோதி

மானமும் வீரமு மாண்மையு மேன்மையு
  மேகெடு வேனினி யாரெடுவே னிது
  மானுடமோ வெனகாரணமோ விது விதிதானோ

வானவர்போ லெனை யாள்வதுவே கட
  னானவர்போலல வோமிடியே கெட
  மாநிதியேதரு வாய்வருவாய் மயின் மிசையேறித்

தானவரானவ ராரனைகள்வாசிகள்
  தேருடன்வீழவு மோடவுமே யெதிர்.
  சாடிய வேலுடையாய்குறமாமகள்கூடிய மணவாளா

தாரணியோர்பணி காரணி நாரணி
யாரணி பூரணியாமளை கோமளை
சாமளைதேவி மனோன்மணி நாயகி தருபாலா

ஞானசிகாமணி யேகருணாகர
னேசுகனே பரனேகுணனே குரு
நாதவிநோதசலாப மனோகர குமரேசா

நான்மறையோதிய வேதியராதியர்
பூதிதபூசித ராசிதனே திரு
நாகையி லாதிபுராண சுதாகர முருகோனே.

---

77 தந்ததான தந்ததான
தந்ததான தந்ததான
தந்ததான தந்ததான—தனதான

இந்தவாடை மஞ்சள்வாடை
வந்ததேது விந்தையாகு
மென்றுபேசி யந்தவேசி யுறவாடி

யெந்தவாடை கொண்டுபோன
தந்தவாடை யிங்குவேணு
மெங்கள்ஞாய மிந்தநீதி யலவோதா

னந்தவாடை கொண்டுவா
விரண்டுமாடை கொண்டுவா
வதன்றியேது பெண்டுவீடு விலைமாத

ரண்டிடார்கள் குண்டமாகு
மென்றுவாய்மை விண்டுபேசு
மன்பிலாதமங்கை மார்க ளுரவாமே

தந்திமாமுகன் பிராதப
தம்பியானதுங்கனேச
தங்கைநீள்சிலம் புலாவு மிருபாதா

சங்குநேமிதண்டு வாள்வி
லுந்துபாணி யெய்ந்துபேர்கள்
சந்துபேசுசெங்கண்மாயன் மருகோனே

கந்தனே சுகந்தனே
செயந்தனே சிலம்பனே
கடம்பனே சவுந்தரீக மயில்வீரா

கங்கைநாரி மங்கைமார்கள்
கண்கள்போலும் வந்தஞான
கஞ்சகார்மெய் கண்டவேல முருகோனே.

78. தந்ததானதன தந்ததானதன
தந்ததானதன—தனதான.

கண்டுபோலமொழி கெண்டைபோலவிழி
மஞ்சுபோலகுழ லிழைபோலு

வஞ்சிபோலயிடை செண்டுபோலமுலை
வண்டுபோலகள மிருதோளும்

விண்டுநேரெயென மங்கைமார்வேசியர்
மிஞ்சுபோராசையி லுறவாடி

வெம்பினேனுனை நம்பினேனியா
விந்தநேர்தாளிணை தருவாயே

மூண்டகாவாவவனி யுண்டவாவாவரி
முந்திவா சாடியி லமுதீதை

மொண்டுவாரீபிசி தங்கொடேவாவதை
முன்புதானேபட மொழிமாறிக்

கண்டகோடாவியி லிரண்டுகூறுய்விழு
கண்டநீராவிகளெனு மீனர்

கஞ்சனேகூசிட மண்டுபோராடுமெய்
கண்டவேலாயுத முருகோனே.

79. தந்ததன தானனம தந்ததன தானனம்
தந்ததன தானனம்—தன தானம்

தண்டிகையிலேறுவர் வெம்பரியிலேறுவர்
தந்திமிசையேறுவ ரதல்லாதே

சம்பனருமாகுவர் மண்டலிகராகுவர்
தண்கவரிசாமரை பெறுவார்க

ளெண்டிசையுமேபுகழ் கொண்டிலகையாளுவ
ரிந்திரவைபோகமு மடைவார்க

ளெந்தவிதமாவது முன்செயலலாதிலை
யென்செயலிலாவகை யருள்வாயே

யண்டரரசேயர விந்தநிதியேதரு
மைந்துதருவேயுன தடியார்க

ளண்டினவசமேதமி ழின்பரசமேவிழி
யந்தமணியேவிட முறுநீல

கண்டகுருவேமகிழ தொண்டர்திருவேவிரி
கந்தமருவேயரி மருகோனே

கங்கைமகனேமனை வந்ததிருநாகைமெய்
கண்டபெருமாளெனு முருகோனே.

---

80. தானா தனன தனந்த தானா
தானா தனன தனந்த தானா
தானா தனன தனந்த தானா—தனதான.

மானார்கலவி விதங்களாலே
நானாவகைசெய் மருந்தினாலே
மானாயுடல முதிர்ந்துதானே கிழமாகி

வாய்நீர்வடிய நனைந்தமார்பாய்
நோயாலறவு மெலிந்துசூளாய்
வாளாமனது கலங்கவேதா — னெமதூத

ரானர்மிகவும் வளைந்துசூழ்வார்
நாய்வாவெனவு முடங்கவேவா
வாவாவெனவுயிர் கொண்டுபோவார் — மனையாளு

மாலோசனையொடு கண்களாறாய்
நீரேசொரிய விழுந்துசோர
நாளாய்மயின்மிசை வந்துதானே — யருள்கூர்வாய்

சேனாபதியென வந்தவீரா
போராடசூரரை வென்றதீரா
தேவாதியர்கள் பணிந்தகோவே — கந்தவேளே

சேயாபவளம் நிறைந்தவாயா
தாதாவெனுமர விந்தபாதா
சீலாமலைமகள் தந்தபாலா — குமரேசா

ஞானாகரர்பணி தம்பிரானே
வேதாகமமெனு மெம்பிரானே
நாலாகலைபல தந்தவேளே — யபிராமா

நாதாகருணை விளைந்ததேனே
பாலாகுறவர் மடந்தைபாகா
நாகாபுரியின்மெய் கண்டவேலா — முருசோனே

---

81. தானனத் தானதாந்த தானனத் தானதாந்த
தானனத் தானதாந்த—தனதான.

காதினிற் றோடுதாண்டி வார்குழற் காடுபாய்ந்து
காமுகர்க்காசை தூண்டி — யழகான

கார்முகத்தோடு சேர்ந்து நாசியிற் றாவிமீண்டு
காவியைப்போலு நீண்ட — விழியாலே

யீதலுக் காணமைந்தர் மீதினிற் பார்வையூன்றி
யேபொருட்சேரும் வாஞ்சை யதனாலே

யேறவிட் டேணிவாங்கும் வேசையர்க் காசைபூண்ட
வேழையிப்போது தாங்க வருவாயே

யாதபச் சோதிவாய்ந்த தேகநற்றோகை யூர்ந்த
வாதிசட் கோணமார்ந்த தலைமீதே

யார்சிலைப் பானசேந்த னேகுறப் பாவைகாந்த
வாரணக்கோவை தேர்ந்து மறியாத

நாயமுக் கோணமேந்து கோமளப் பாவையீன்ற
ஞானநற்றோள்மூ னான்கு பெறுசேயா

நாடகத் தியாகர்தோன்ற லானைமூத்தே சுபாங்க
நாகையிற்றரு வேங்கை முருகோனே.

---

82. தனதன தாத்தத் தனதன தானன
தனதன தாத்தத் தனதன தானன
தனதன தாத்தத் தனதன தானன—தனதான.

இருவினையூத்தைச் சடமலவோ நரி
கழுகெரிகாக்கைக் கிடமலவோ தின
மெமபடர்சோற்றுச் சுவரலவோ நவமெனவேதா

னிடைவெளியோட்டைக் குடமலவோ விது
நரைதிரைமூப்புக் கிடமலவோ வுயி
ரிறுதியினாற்றப் பிணமலவோ விது நிலையாகக்

கருதியவாக்கைப் பரிசலவோ வெழு
வகைபெறுதோற்றத் தியல்பலவோ விது
கடுகியகூற்றுக் கிரையலவோ பிரவியதான

கனதுயர்தீர்க்கத் திருவுளமோ வல
நரகிடைசேர்க்கத் திருவுளமோ மகிழ்
கருணையையார்க்குத் தெரியுமையா வருள்புரிவாயே

வருகுருமூர்த்தித் துரையழகா றுத
லணிதிருநீற்றுப் பொடியழகா முனி
வருமடிபோற்றிப் பணியழகா திற — லபிராமா

வடிவுளவேற்கைப் படையழகா வரு
ணகிரிசொல்வாக்குத் தமிழழகா குற
மடமயில்காட்சித் திருவழகா வளர் — கதிர்காமா

திறமிகுமோட்சப் பதியழகா திசை
யுலகமுமேதது புகழழகா வெழு
திரைகடல்வாழகலைச் சுறவழகா வர — கையிலெய்வனே

தினமொருசாத்துப் படியழகா வடி
யவர்வினைதீர்க்கத் தயவுடனே யுயர்
திருமுருகாற்றுப் படையுடனே வரு — முருகோனே.

---

83. தனத்தத்தான தனன தனத்தத்தான தனன
தனத்தத்தான தனன — தனதான.

இருப்புத்தூணைமதனை நெருப்புப்போலேயெரிய
வெரிசெய்ததானே தழுவ — வெமதூத

ரிழுத்துப்போவார்களது சகிக்கப்போமோ பிணையு
மெடுத்துத்தானே நரகி — லெறிவார்க

ளரக்குப்போலேயுருகு விடக்குப்போலே கருகு
மவத்துக்காளாய் மிகவு — மெலிவேனோ

வயிர்த்துப்போகாமலுனை நினைத்துத்தானேபணிய
வடித்துப்பாலே தரவு — நினைவாயே

தருப்பொற்காவேகணிகை யிடத்திற்றேவேயசிய
தடத்திற்பூவே யருணை — கிரிநாதர்

தமிழ்க்குத்தானேமனது களிப்புற்றேனே யசுரர்
தளத்திற்போராடு மொரு — மயில்வீரா

செருப்புக்காலால் மிகவு முதைத்துத்தான்வேடனுட
திறக்லைத்தானே யறியு முமைபாகர்

சிரித்துத்தானீடுபுர மெரித்துச்சேராரையடு
சிறப்புக்காரோனார் தரு முருகோனே.

---

84. தாந்ததந்த தனத்தன தன
தாந்ததந்த தனத்தன தன
தாந்ததந்த தனத்தன தன—தனதான.

காந்தளங்கை யொளிச்சியார் முறி
பூண்டுவைத்த நூலிச்சியா ரிரு
காம்பைவென்ற திறந்ததோளியர் மணியான

காஞ்சிகொண்ட தலத்திலே யொரு
மூஞ்சிகொண்டு பிழைக்கவே வெகு
காஞ்சனங்கள் பறித்தபாதக மடமானார்

வாய்ந்ததிங்கள் முகத்தினார் சிவ
னூண்புகுந்த கடைக்கணா ரிறு
மாந்தகொங்கை யிடுக்கிலேவிட லையராவி

மாந்திநின்று தவிக்கவே மிக
வேங்கிநெஞ்ச மிளைக்கவே கன
வாஞ்சைதந்து மயக்கும் வேசிய ருறவாமோ

சேந்தகந்த குறப்பெணாயகி
காந்தவிந்து முகத்தயாபர
தேன்பொழிந்த கடப்பமாலிகை யணிமார்பா

தேங்குகங்கை யளித்தபாலக
ஞாங்கர்செங்கை பிடித்தகாரண
சேர்ந்தவன்பர் துதிக்குமாரண குமரேசா

வேந்த தந்திமுகத்தினொரொரு
மூன்றுகண்கள் படைத்தநாயகர்
வேண்டுதொண்ட ரகக்கிருபாநிதி துணைபோனே

வேங்கையென்ற விருக்கமாயொரு
பாங்கினின்ற சமர்த்தனே வயல்
மேய்ந்தசங்க மொலிக்கும் நாகையில் முருகோனே.

---

85 தனதத் தந்தன தனத்தத் தந்தன
தனதத் தந்தன—தன தான.

எடுப்புத் தண்டிகை பிடிப்புத் தண்குடை
யெழுத்துக் கஞ்சுகம் விரலாழி

யிழைப்புக் கண்டிகை குழைக்குக் குண்டல
மிடைக்குச் செம்பொனி னரைஞாணும்

மடிப்புச் சக்கிலி படுக்கைக் கம்பல
மலர்க்கைக் கங்கண முள லோபர்

மதத்துப் பொங்கிய வலுத்தச் சண்டிகள்
மதித்துச் செந் தமிழ் புனையார்கள்

கடுக்கைப் பைந்தொடை முடக்குத் தண்பிறை
கயத்துக் கங்கையு மணி கேசர்

கருத்தக் கந்தரர் சிவப்புச் சுந்தரர்
வெளுப்புக் கந்தர ருமை பாக

ரடக்கிக் கொண்டலை யெடுத்துத் தண்டலை
யமைக்கும் பஞ்சணை யெனுநாகை

யரற்குச் சங்கரர் தமக்குப் பைங்குழ
லுமைக்குச் சந்ததி முருகோனே.

---

86 தத்ததனத்தன தத்ததனத்தன
தத்ததனத்தன தத்ததனத்தன
தத்ததனத்தன தத்ததனத்தன—தனதான.

அற்பவிடைச்சியர் சொற்பமிலைச்சியர்
மைக்கண்வலைச்சியர் குத்துமுலைச்சிய
ரத்தம்வளைச்சியர் முதது நுளைச்சிய ரிளைஞோரை

யத்தமனத்தினில் மெத்தமயக்கிகள்
தப்பியவத்தை யளித்தசமர்த்திக
ளட்சரசுத்தி வழுத்துபசப்பிகள் மிகுசூது

கற்பனைகற்றவர் நற்குணமற்றவர்
பற்கறையிட்டு மினுக்கியசித்திர
தப்பிதமெத்த வுரைத்தவசத்தியர் மதலீலை

தர்க்கமுரைப்பவர் வெட்கமுமெலச்சையு
விட்டவர்மட்டற வொட்டிகுடிப்பவ
ரத்தொழிலிப்படி பெற்றபரத்தைய ருறவாமோ

கற்பகநற்றுணை பெற்றமகததுவ
வுத்தமசற்குண லட்சணைமுத்தமிழ்
சுற்றவிலட்சண வச்சுதனுக்கொரு மருகோனே

கட்டழகைப்பெறு தத்தைகுறக்கொடி
யைப்புணரற்புத மிக்கதிறப்புய
தத்துதிரைக்கட லிற்புகுநற்சுற வெனும்வீரா

சிற்பரதற்பர வெற்பிலிருக்கை
படைத்துநிறுத்திய சித்ரவிசித்திர
ருத்திரனுக்கொரு சொற்பொருளைத்தரு முபதேசா

திக்கையுடுத்தவர் பக்கமிருத்திய
வுத்தமபொற்கொடி சிற்பரைபுத்திர
செப்புமறைப்பொருள் மிக்குரகைப்பதி முருகோனே.

87. தானதனந்தந்தனந்தத்த தானதனந்தந்தனந்தத்த
தானதனந்தந்தனந்தத்த — தனதான.

ஆணவமென்றுங்கலங்கிட்ட மாயையுமென்றும் பராகிட்ட
வாசையுமென்றும் பொருந்திட்ட மெய்யதாலே

யாகமனந்தஞ் சிறந்திட்ட ரூபமனந்தம் பிறந்திட்ட
மாகவிறந்தும் பிறந்திட்டு மெலவேனோ

வீணிலலைந்துங் கடன்பட்டு மானமழிந்துஞ் சுகமற்று
மேனிமெலிந்துங் குடும்பத்தி லுழல்வேனோ

வீரியசண்டன் புறப்பட்ட காலமறிந்தன் புடன்கிட்டி
வேல்வரிலென்றும் பதஞ்சற்று மருள்வாயே

பூணிலிலங்குகடம்பிட்டதோள்பனிரெண்டும்பெறுங்கர்த்த
பூதலமெங் கணுஞ்சுற்று மயில்வீரா

போரிரதங்குஞ் சரங்கற்கியாளொடுமெண்டுந்தளம்பெற்ற
பூமியினின்றுங கரங்கொட்டுஞ் சரமாரி
[ற்ற
சேனைவுஞ்சென் றதிர்ந்திட்ட சூரனைவென்றுந் திடமெ
சேயுறுதுன்பந் துரந்திட்ட வடிவேலா
[த்ர
தேவர்வணங்குஞ் செழுஞ்செட்டி யேகுகநம்பன்றரும்பு
சேடபுரஞ்சந் ததம்பெற்ற முருகோனே.

---

88. தாத்ததன தானதன தாத்ததன தானதன
தாத்ததன தானதன — தனதான.

போற்றியெனவேயுனது தாட்டிணைகளேமனது
பூட்டவறியே னிதென மதுகேடு

போக்குமறியேன் வரவு நோக்குமறியேன் நிலவு
பூத்ததிரி நீறிடவு மறியேனே

மாற்றமறியேனிருகை கூப்பவறியேனுலக
மார்க்கமறியே னுனது திருநாமம்

வாழ்த்தவறியேனிலவு காத்த கிளிபோலவினி
வாய்ப்பதறியாதசிறி யனையாள்வாய்

நீற்றையணிதேவவறு கார்த்திகைகுமாரபவ
நீக்குகதிரேச தணிகையில் வாசா

நேர்த்தியெனவேபுலவர் சாற்றுதமிழ்தேர்புலவ
நீச்சுநதியார் மதலை யறுகோடு

ஏற்றுமதிசீட ரவு பூத்தசடையாரடியர்
கேட்கும்வர மேயுதவு கயிலாசர்

கீர்த்திதரு மீசர்தரு பாக்கிய விவாகவுயர்
கேத்திர விராஜபுர முருகோனே.

---

89. தனந்தத்தா தானதன தனந்தத்தா தானதன
தனந்தத்தா தானதன—தனதான

இடும்பைக்காளாகிமன நடுங்கப்போமோ வறுமை
யிறுங்கைப்போலே யிறுகு மதனாலே

யெறும்புக் காகாரமிலை யிரந்திட்டாலோபியர்க
ளிரும்பைப்போலே மனது கரையார்கள்

தொடர்ந்திட்டேகூடிவரு குடும்பப்பா ரானசுமை
சுமந்தப்பா போது மினி முடியாது

துரும்பைத் தூணுமெனவு விரும்பித்தானே யருள்செய்
தொலைந்திட்டேபோகும் வினை யணுகாது

கடம்பைத்தோள்மேலணியு வசந்தத்தியாகாபுலமை
கரும்பைப்போலோது மறு கனிவாயா

கருங்கட்டேவானை குறமடந்தைத்தேனாரிருவர்
கதயபப்பூணாரமுலை யுழமாாபா

குடங்கைக்கேநேரும்விழி முருந்துக்கேநேரெயிறு
குரும்பைக்கேநேரு முலை மலைராஜர்

குலம்பெற்றேவாழுமயி லிடம்பெற்றேநாளுமுயர்
குடந்தைக்காரோணர்தரு முருகோனே.

---

90 தந்ததனதந்த தந்ததனதந்த
தந்ததனதந்த—தனதான

மந்திரமறிந்து மெந்திரமறிந்தும்
வந்தனமறிந்து மியலான

வண்கலையறிந்து மிங்கிதமறிந்தும்
வம்புலவுகின்ற மலர்சூடுந்

தந்திரமறிந்து முன்செயலறிந்துஞ்
சந்ததம்வணங்கும் பெரியோர்கள்

தங்களையறிந்து தொண்டுபடுகின்ற
சந்திதனையின்று தருவாயே

பந்தனைவென்று கும்பமதைவென்று
பங்கயவரும்பி னொடுகூது

பம்பரமிகழ்ந்து தந்தியிருகொம்பு
பண்கிரிகுரும்பை யிளநீரைத்

தொந்தமெனவென்ற கொங்கைகுறமங்கை
தும்பிமடமங்கை மணவாளா

துங்கவுமைதந்த கந்தனெனவந்த
சுந்தரமெய்கண்ட முருகோனே.

---

91 தத்தந்ததான தந்த தத்தந்ததான தந்த
தத்தந்ததான தந்த — தனதான

பத்தஞ்சுதாருமந்த பொற்கொண்டை யாழிதண்டை
பட்டொன்றுதாரு மென்று முலைமூடு

பைக்கொன்றுவேறுமென்றுகச்சொன்றுவேறுமென்று
பட்சங்களாக மைந்த ரொடுபேசி

முத்தம்பிவாரு மெங்க ளத்தம்பிவாரு மந்த
முச்சந்திவீடி தென்று மறியீரோ

முட்டிந்த வேளையின்று ரொக்கங்கள்தாருமென்ற
முற்கந்தமாதர் தங்க ளுறவாமோ

வத்தங்க ளாறிரண்டு பொற்கஞ்ச மூவிரண்டு
மக்கங்களா றிரண்டு முளசேயா

வக்கங்கைசூடு நம்பர் திக்கங்கை யானைவென்ற
வத்தங்குமார வம்பர் பணிபாதா

வுத்தங்கனே சிறந்த வெற்பெங்கு மேவுகந்த
வொப்பொன்றிலாத செங்கை வடிவேலா

வுச்சங்க ளாகவந்து திக்கெங்கு மேநிறைந்த
வுத்தண்டனே மெய்கண்ட முருகோனே

92 தந்தாதத்தன தான னாதன
தந்தாதத்தன தான னாதன
தந்தாதத்தன தான னாதன — தனதான

வெங்காமப்பிணி தோன்றியே யுனை
யங்காடிப்படு ராகருதே யிதை
மிஞ்சாமற்றணி போக்கவே பல பிணியாலும்

வெம்பாவமற்றுயர் தீர்க்கவே வரு
சந்தாபத்தையு நீக்கவே யமன்
வெம்பாசத்தினை யீர்க்கவே வர — மருள்வாயே

மங்காமற்றரு பாக்யமா மது
கண்காணப்பெறு மோட்சமா மது
வங்காரக்கிரி மேற்குலாவிய — சுடராகும்

வந்தேயிப்படி யாட்கொள்வாயிது
சம்பாதித்திடு கீர்த்தியா மிது
வண்டேவர்க்கரி தாகுமேன்மையு — மிதுவாகும்

கங்காபுத்திர கார்த்திகேய
கடம்பா சற்குரு மூர்த்தியாகிய
கந்தா பத்தர்க ளேத்தியே பணி — யிருபாதா

கண்டார் நெட்டிள வாதியார் மிசை
பண்டே குட்டிய வேற்கையா யுல
கந்தான் முற்றிலு மோட்டியே வரு — மயில்வீரா

சிங்காரத்தொடு காட்சியே தரு
துங்காவெற்பினி லாட்சியாய் வளர்
செஞ்சேவற்கொடி வாய்த்த சேவக — குமரேசா

செந்தேன் மொய்த்திடு தோப்பு வாவிகள்
செஞ்சாலித்திர ளாக்கமாய் வளர்
செம்பாகத்தமிழ் பூந்த நாகையின் — முருகோனே

---

93 தானதத்தத் தத்தந் தனதன
தானதத்தத் தத்தந் தனதன
தானதத்தத் தத்தந் தனதன—தனதான

ஆரணத்தைக் கற்றுந் துதிசெய
பூரணத்தைக் கற்றும் புகழ்பெறு
வாகடத்தைக் கற்று மபகர்முறை — பலவான

வாதரத்தைக் கற்றுப பலபல
நூன்முகத்தைக் கற்றும பொருளறி
யாதிருக்கிற் கற்கின் றதில் வரு — பலனேது

பூரணத்தைப பற்றும் ப்ரணவ
மாமெழுத்தைச் செப்புங் குரவர்கள்
போதகத்தைப் பெற்றன் புடனுனு — தினம்நேதி

பூதியிட்டுப் புட்பந்தனை நிதா
ஞானவழுத்திப் பட்சப்பெற வரு
பூதியத்தைச் செப்புப பரகதி — தருவாயே

வாரணத்தைக் கட்டுந் தவசவி
சாகவெட்டித் திக்கும்புகழ் மயில்
வாகனத்திற் சுற்றுப பவனியில் — வருவோனே

வாசவற்குப் பட்டந்தர வெதிர்
சூரைவெட்டிக் குத்துந் திறலினில்
வானவர்க்குத துக்கங்கெடவிடும் — வடிவேலா

வேரகத்திற் றிக்கெண் பழமுதிர்
சோலைவெற்பிற் கொற்றம பெறுகும
ரேசசெட்டிப் பட்டம்பெறுசர — வணநாதா

ஈசன்முக்கட் சுத்தன் பசுபதி
நாசையிற்பட் சத்தன் சிவனெடி
ராசியத்தைச் செப்புங் குருபர — முருகோனே

---

94 தனதத்தனதா தனதத்தனதா
தனதத்தனதா — தனதான

வறுமைப்பிணியா லுழலப்படுமோ
வலையிற்படுமோ — னெனவேதான்

மனதிற்குறையோ கடலிற்பெரிதாய்
மலையிற்பெரிதா — மதனாலே

சிறுகைப்படவே தலையிற்பொறியோ
தினிமிப்படியே யலைவேறே

திருவுற்றிடவே நிதியைத்தருவாய்
திகழுபொற்பதமே தருவாயே

மறையிற் பெருமாள் வணிகப்பெருமாள்
வனசப்பெருமாள் துதியாகு

வடிவப்பெருமாள் புலமைப்பெருமாள்
மகரப்பெருமா ளெனும்வீரா

வுறியிற்றயிர்பா லுகர்பொற்றிருமா
லுசிதப்பெருமாள் மருகோனே

யுயிருக்குயிரே யறிவுக்கறிவே
வுரகைப்பெருமாள் முருகோனே.

---

95. தந்தத்தனதானதன தந்தத்தனதானதன
தந்தத்தனதானதன — தனதான.

மஞ்சட்குளியாலு மிரு கொங்கைக்குறியாலு மிரு
வண்கைத்தொடியாலு மிள நகையாலும்

வஞ்சிக்கொடியா மிடையில் வெண்பட்டதனாலு மழை
மஞ்சுக்குலமாலு குழல் முடியாலு

மின்சொற்கிளிபோல்மொழிகள் கொஞ்சிக்கொள்வாருமரு
வின்பச்சுகலீலை புரி வகையாலு

மென்னைக்குள வாலிபர்கள் தங்கப்பொருளே கவரு
மிந்தக்கள வேசியர்க ளுறவாமோ

வஞ்சொற்குமரா பழனி செந்திற்குமரா வழகி
லந்தக்குமரா வடிவம் கிகரான

வந்திக்குமரா வடியர் சிந்தைக்குமரா வயிலி
னங்கைக்குமரா குமரி யருள்பால

விஞ்சைக்குமரா வமரர் தஞ்சைக்குமரா வருண
விம்பக்குமரா கருணை முகமாறு

விந்தைக்குமரா வமிர்த சங்கைக்குமரா வரிய
சங்கைக்குமரா வுரகை முருகோனே.

---

96. தத்தத்தனந்தன தத்தத்தனந்தன
தத்தத்தனந்தன—தனதான.

உற்பத்திவந்தவகை பிறபட்டிறந்தவகை
யுட்பட்டிருந்த வகை யறியேனீ

யொற்றிக்கையென்பதுவு மத்திக்கையென்பதுவு
மொக்கத்திரிந்த திலை யதனாலே

முற்பட்டிருந்தவினை யிக்கட்டு வந்ததிலை
முட்டிக்குனிந்த தனி லுழலாமல்

முப்பத்திரண்டறமு மரட்சிப்பதுன்பெருமை
முத்திக்கிசைந்த படி தருவாயே

மற்பெற்றதிண்புயமு வெட்சிப்பசுந்தொடையு
மட்டிக்கதம்ப மணி திருமார்பும்

வட்டச்சதங்கையணி பத்மச்செழும்பதமு
மட்டற்ற சுந்தரமு முளதேக

கற்பிற்சிறந்தமயில் தித்தித்திருந்தமொழி
கட்டிக்கரும்பனைய குறமாது

கைப்பற்றுதுங்கவியல் வெற்பிற்பொருந்துமுனி
கற்கத்திருந் துரகை முருகோனே.

---

97. தாத்தானத்தன தாத்தனாத் தன
தாத்தானத்தன தாத்தனாத் தன
தாத்தானத்தன தாத்தனாத் தன—தனதான.

சோற்றுரைக்குழி தூர்த்திடாவிடி
லேற்பார்மற்றவர் வாக்குமன மொரு
தோப்பாய் மெத்தவு மேந்தியாடாறு மெலிவேனோ

தோற்பாடித்தனைக்குவா யமர்
சாத்தானதி லேற்றுவாய் பலர்
தூற்றுமற்பதர் போக்குவா யினி யதல்லாதே

காற்றுடிக்கிணை யாக்கியே யெனை
யாட்டாமற்பர மேட்டிதான் மறு
காற்பாரிற்புக வோட்டிடா துன தருளாலே

காப்பாரிப்புவி தோற்றும் ஞானமு
யாழ்ப்பாணக்கட லோட்டமா யது
காட்டாமற்றிரி சூட்சமேதுள புகல்வாயே

மாற்றாரைக்கழு வேற்றவே திரு
நீற்றால்வெப்பையு மாற்றவே தமிழ்
வாக்கார்சொற்கய மூர்த்திமே லருள் புரிவோனே

மார்ச்சாலதமெதாடு கூட்டமா யெவி
போர்ச்செயுறநிட வேற்ற சூரனை
வாய்ப்பாகப்பொரு வேற்கையா லடு மயில்வீரா

கூற்றேயப்பத நீட்டுவோ னுயர்
காப்பாகத்திரு நீற்றையே யணி
கூத்தாடிச்சிவ னத்திமாலைய னுமைபாகன்

கோட்டானைக் கெழில் வாய்த்ததாதைய
னேற்றனெற்றியி னோக்கிலே வரு
கோப்பாருத்தம ரேத்து நாகையில் முருகோனே

98. தனந்தத் தத்தன தானதத்தன
தனந்தத் தத்தன தானதத்தன
தனந்தத் தத்தன தானதத்தன—தனதான

குடங்களைக்குச் சரியா முலைச்சிய
ரிருப்புகைக்குச் சரியா முளத்தியர்
குடங்கைக்குச் சரியாம் விழிச்சியர் விலைமாதர்

குடம்பைக்குட் கிளிபோல் மொழிச்சியர்
நிதம்பத்தைப் பணமாக விற்பவர்
குலங்கெடுக்குங் குலமா நுலைச்சிய ரறிவீனர்

மருங்கிற்பட் டுடையே தரிப்பவ
ரம்பைக்குத் தொடையே நிகர்ப்பவர்
மணங்கட்டிக் குழலே முடிப்பவர் மதுபான

மதர்ப்பெற் றுச்சுரமே கொடுப்பவர்
விருந்திட்டுப் பகையே விளைப்பவர்
மருந்திட்டுப் பொருளே பறிப்பவ ருறவாமோ

வருபத்துத் தலைராவணற்கொரு
சரமெய்த்தாட்டிப் புலவோரை ரட்சைசெய்
தரக்கத்திற் குடியா யிருப்பவர் மருகோனே

மலங்கக்கொற் றலையே யெரித்தவர்
தரங்கத்திற் கறையே யுதித்திட
வடங்கத்துய்த் திடமா மிடற்றினர் கயிலாயர்

சிரங்கைப்பெற் றிடமீசர் முக்கணர்
மடந்தைக்குப் புறமே யளித்தவர்
சினம்பற்றிப் புரமே கொளுத்திய நகையாளர்

சிவாநட்டுத் துகிர்மேனி பெற்றவர்
தரும்பொற்புக் குகனே மிகுத்திடு
சிலம்புக்குத் திருநாகையிற் கிறை முருகோனே.

---

99 தத்தன தனதன தந்த தான
தத்தன தனதன தந்த தான
தத்தன தனதன தந்த தான—தனதான

எத்தனை மதகரி சிங்கமாமோ
வெத்தனை யயமொரு துங்கமாமோ
வெத்தனை குவளைகள் கஞ்சமாமோ குளமேரி

யெத்தனை கழியொரு கங்கையாமோ
வெத்தனை நதியொரு சிந்துவாமோ
வெத்தனை தகரொரு தந்தியாமோ விதல்லாதே

எத்தனை யரியொரு சிம்புளாமோ
வெத்தனை தருவொரு சந்தமாமோ
வெத்தனை யழகு சுகந்தமாமோ வனமாது

வெத்தனை நகரொரு கஞ்சியாமோ
வெத்தனை துளசியார் கொன்றையாமோ
வெத்தனை கடவுளர் கந்தனே நீ யெனலாமோ

ஸத்தமி யெனவரு கங்கைசேயா
தத்தையை நிகர்குற மங்கை நேயா
வுற்பல விழியுமை தந்தபாலா குணசீலா

வுசிதமுளபணி ரெண்டுதோளா
வெற்பிறை யெனுமர விந்தபாதா
வொப்பறு குருபர கந்தவேளே யறுவசூலா

முத்தியை யுதவிய செந்தில் வாழ்வே
புத்த முதனைய குறிஞ்சி யானே
முப்புர மெரியிடு தயபிரானர் தருபாலா

மூசசக மிசைபெற வந்த தூயா
பத்தர்கள் முனிவர்க ளண்டர்கோவே
முத்தமி ழுரைகைமெய் கண்டவேல முருகோனே

100 தானதன தந்த தான தானதன தந்த தான
தானதன தந்த தான—தன தான.

மேருவை யடைந்த காக மாமேனி விரும்பி நாளு
மெய்யினை யடைந்த வேழை யலவோயான

வெருருவா தஞ்சமேது நீயலது சொந்தமாக
வேயடிமை கொண்டிடாத தென்னவேது

சூரியனை நடுச்சித தாமரை யனந்தகோடி
தோறுமவனன்பு வேணு மதுபோலே

கோதையினை மகிழ்ந்துலாவு சேர்வைதிரு கண்கொளாச
சோதியொளி தந்துபாத மலர்தாராய்

சீருலாத் தலங்களோர் வாழி கார்மழை பொழிந்து வாழி
சேவலுமயிலும் வாழி மயிலவா வாழி

சீர்புனை கடம்பு மாலை வேல்மேனும் செங்கைவாழி
தேசிகா மடங்கல வாழி மறைவாழி

வார்திகழ் புயங்குராகை யாலயா சிறந்து வாழி
மாதுகுற மங்கைவாழி சயராசா

வாழியதி சேனா வாழி நாகைவரு செங்கணாழ்
வாழுதிசை யகண்டவேல முருகோனே.

ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலவர் திருப்புகழ்

விஞ்ஞாபனம்

ஸ்ரீ மெய்கண்டமூர்த்தியை நேரிற்கண்டு தெரிசித்து அவரதருட்பிரசாதத்தைப் பெற்றுப் பாடவாரம்பித்தஇவ்வழகுமுத்துப்புலவர் தாம் திருவாய்மலர்ந்துள்ள நூல்களிலொன்றாகிய இத்திறப்புகழினீற்றில் "நாகைவருரெங்கன் வாழி" யென்று கூறியிருப்பதைப்பற்றி இப்புத்தகத்தை வாசிப்போர் அறிந்துகொள்ளவேண்டுவ தத்தியாவசியகமாதலால் அவற்றையிங்கு தெரிவிக்கலானோம். இந்நாகைமாநகரம் வெகு காலங்கட்குமுன்னர் உலாந்தாகவர்ன்மெண்டாரால் ஆளப்பட்டு வந்தகாலத்தில், அக்கவர்ன்மெண்டில் பெரிய உத்தியோக பதவியிலமர்ந்திருந்த ஆனந்தரெங்கப்பிள்ளை யென்பவர் இந்த ஸ்ரீமெய்கண்ட வேலாயுதக் கடவுளின் பக்தராக விருந்ததாகவும், அக்காலத்தில் இப்போதுள்ள சம்படி பிள்ளையார் கோவிலுக்குப் பக்கத்தில் திருக்கோயில் கொண்டிருந்த இந்த ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலவரைத் தற்போதுள்ள விடத்தில் ஷை ஆனந்த ரெங்கப்பிள்ளையவர்களால் பிரதிஷ்டை செய்விக்கப் பெற்றுவந்த அந்நாளில் இவ்வானந்தரெங்கப்பிள்ளைஎன்பவர்ஓர்தினம் தைலஸ்நானஞ்செய்து நித்திரைபுரியுங்காலத்தில் ஸ்ரீமெய்கண்டவேலவர் சொற்பனத்தில் பிரத்தியக்ஷராகிநீமாத்திரம் சுகந்தஸ்நானஞ்செய்து சுகம்பெறுவதோ? வென்று தெரிவிக்க, அன்றுமுதல்சுவாமிக்கும் சுகந்ததைலாபிஷேகம் ஷை பிள்ளையவர்களால் நடத்திவரப்பட்டது இப்படி மெய்கண்டவேலவரைக் கைகண்டதெய்வமாகப்பிரத்தியக்ஷத்திற்கண்டு வாழ்ந்துவந்த இவ்வுத்தமப் பக்தியாளரைத்தான் இந்நூலாசிரியராகியபுலவர்பெருமானும்வாழ்த்தியிருக்கின்றனர் இப்புண்ணியசீலர்களைப்போல் ஒவ்வொருவரும் மனமொழிமெய்களால் ஸ்ரீ ஷண்முகக்கடவுளைவழிபட்டு தங்கள் இஷ்டசித்திகளைப் பெறுவதோடு இவ்வருமையான நூலை ஒவ்வொருவரும்வாங்கி வாசித்து ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலவரின் கருணைப்பிரசாதங்கொண்டுவாழ்ந்துவர திருவருளைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றோம். சுபம்.